

VETO

Jaargang 7 nummer 10 V.u. Paul Heydens. Van Evenstr. 2 D 3000 Leuven

ALGEMENE STUDENTENRAAD

Negen jaar huisarts

Donderdag 26 februari voerden de geneeskundestudenten aktie tegen de mogelijkheid van een vestigingwet en verlening van studietoelagen voor geneeskundestudenten (9 jaar ipv 7 jaar). Rond 11 uur werd er een algemene vergadering gehouden. Na de volksvergadering trokken de studenten spontaan de straat op richting rectoraat dat een tijdlang bezet werd. Ze wensten een onderhoud met rector De Somer om meer duidelijkheid te krijgen omtrent de meest

men door gevestigde huisartsen begeleid worden in de specifieke problemen van de jonge praktijk.

3. Tevens zal men nog een aantal uren theoretische cursussen dien te volgen, ingericht door de Centra voor huisarts-geneeskunde
4. In totaal zou dit neerkomen op ongeveer 2 x 100 uur
5. Gans dit systeem zou onder supervisie komen, van een commissie die overwegend uit HA is samengesteld.

Vestigingwet

Onlangs liet Dhoore in het parlement weer eens het woord "vestigingswet" vallen, weliswaar op een andere manier waarmee hij alle richtingen uitkan maar toch meer uitgesproken dan hij vroeger ooit gedaan heeft (letterlijk: "Persoonlijk denk ik dat zulke oplossing niet a priori kan uitgesloten worden") Daarna heeft hij uitdrukkelijk ontkend dat hij denkt aan VW (vestigingswet).

Toch mogen we ons in de toekomst verwachten aan een syndikaal offensief op dit vlak.

- Er is vooreerst het jarenoude voorstel Wijnen dat zonder meer een VW wil doorvoeren zoals voor de apothekers.

- Er is ten tweede het voorstel De Brabanter dat pretenteert de excessen van wat bij de apothekers gebeurd is te willen vermijden, maar niet aangeeft hoe daarin te zullen slagen. Wat houdt zijn voorstel in ?

- 1) een beginnend arts wordt verplicht voor zijn vestiging advies in te winnen bij de Provinciale Geneeskundige Commissie (U mag één keer raden wie hierin de lakens uitdeelt)
- 2) Is dit advies negatief en de arts wil zich toch vestigen, dient deze zich op medische gronden te verantwoorden over zijn motivatie
- 3) Voorlopig wordt men niet echt verplicht de adviezen te volgen.

Een laatste slotbemerking: Zowel de voorstellen voor de huisartsopleiding als de vestigingwet zijn eigenlijk hardnekkige pogingen om vast te houden aan een type gezondheidszorg dat totaal achterhinkt op de reële behoeften die in de maatschappij bestaan. Dit weerspiegelt zich zowel in de opleiding als in de praktijkuitoefening.

afkortingen

HA = huisarts
 VVWH = Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse huisartsen.
 LR = loco-regionale groepen
 VLIR = Vlaamse Interuniversitaire Raad (Conferentie van Rectoren)
 VW = Vestigingwet (die het aantal artspraktijken zou beperken)

Namens de geneeskunde

VETOR

THE WEEKLY FACE OF:

WAT U DEZE WEEK MOET ANTWOORDEVEN OP VRAGEN BETREFFENDE :

redactioneel	p 2
lezersbrieven	p 2
sociaal	p 3
RVS	p 4
rektordebat	p 5
interview	p 6-7
karnaval	p 3-9
El Salvador	p11
wetenschappelijkp12	
regionaal	p 14-15
agenda	p16

De A.S.R. 'bezet'. Luc Deprost (2° van links rechtstaand) van CDS en Eric Nobels (KVHV) (midden zittend) 'interpelieren' Jan Sempels (ASR). Na een uur werden de bezetters verdreven.

HETZE

Vrijdagnamiddag werden de rustige werkzaamheden van de Algemene Studentenraad van Leuven bruusk verstoord door een bezetting. Rond 14.00 u kwam een 25 à 30 studenten de gebouwen binnengevalen. Zij waren leden van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV), van de Christen-Demokratische Studenten (CVP-Jongeren - CDS) en van het NSV (Nationalistische Studenten Vereniging, een naar het

fascisme neigende organisatie). Verder werd ook een lid van SAKUL geïdentificeerd. Deze groep maande de aanwezige A.S.R.-medewerkers aan tot kalme en eiste een verklaring over de "ondemokratische werking" van de A.S.R. Meer bepaald verlangden zij dat elke student zich in de A.S.R. zou herkennen (van apolitiek tot geëngageerd, van 'links' tot 'rechts'). Zie p.13

recente voorstellen (Vlir en VVWH). Piet De Somer kwam echter niet opdagen. In de namiddag volgde nog een zebra-padenaktie waardoor het verkeer in het centrum een tijdje geblokkeerd werd. Wat omvatten nu de (nog niet volledig uitgewerkte) voorstellen van de Vlir & VVWH ongeveer:

1. na 7 jaar kan men een zelfstandige HA-praktijk beginnen
2. iedereen zal gedurende 2 jaar opgenomen worden in een loco-regionale groep. Gedurende deze periode zal

Deze werkwijze gaat dus zeer sterk in de richting van onze eigen eisen, mits het aangevuld wordt door enige verduidelijkingen en waarborgen.

- gaat men in deze loco-regionale groepen uitgaan van een juiste visie op de taak van een HA, tzt. op de eerste lijn, en niet als specialist?

Welke stem krijgen de artsensyndicaten in deze LR-groepen?

- zullen er initiatieven ingebouwd worden om een vestigingwet door te voeren, met als argument dat deze groepen slechts een beperkte begeleidingscapaciteit hebben?

- als men zulk een systeem van loco-regionale groepen uitbouwt, is er dan geen reëel risico dat elke druk op de faculteiten wegvalt om een degelijke HA-opleiding te geven?

Een laatste opmerking: het ziet er naar uit dat de bijkomende "twee jaar" (2 x 100 uur) volledig zullen los staan van het zevende jaar geneeskunde. Dit houdt in:

- 1) dat het zevende jaar huisartsgeneeskunde niet meer beloofd wordt met een pakket van 100 uur bijscholing.
- 2) dat wie in het zevende jaar pre-specialisatie volgt maar uiteindelijk niet mag/wil specialiseren, verplicht zal worden zijn zevende jaar over te doen maar dan in de huisartsin-

REKTORKANDIDAAT DE SOMER

Naar we uit betrouwbare bron vernamen is ook prof. De Somer opnieuw in de running voor het rektorat. Hij is nl. onder de professoren die hun officiële formulieren voor de kandidaatstelling op het rektorat hebben afgehaald. Intussen is reeds enige tijd bekend dat ook prof. Marcel Janssens, de huidige groepsvoorzitter humane wetenschappen, aan de kiesrijd deelneemt. De Algemene Studenten Raad heeft voor de confrontatie van 23 maart al extra tafels aangevraagd om alle kandidaten alsnog vooraan te kunnen accommoderen.

OP 2 APRIL 81
3^e GROOTS VALKFEEST

FIESTA FALCONIS

ROOTS BOXCARS
VRC ORGANISATIE

LEZERS BRIEVEN

Stukken die in deze rubriek opgenomen worden, verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de schrijver. Anonieme brieven worden dan ook niet gepubliceerd.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden brieven in te korten, evenwel zonder te raken aan de betekenis en inhoud.

VVN - ILLICH

In Veto nr 8 verscheen, naast een uitstekend verslag van het gesprek met Ivan Illich op 9 februari 11., ook een lezersbrief over dezelfde activiteit. Hierin werd het feit aangeklaagd dat door de organisatoren, de Vereniging voor de Verenigde Naties (VVN), 50 fr. Inkom gevraagd werd om een lidkaart van 150 fr. aangeboden werd. Vermits in de brief van Louis de Meuter enkele fragmentarische gegevens uit hun algemeen verband gerukt worden, willen wij deze graag even rechtzetten.

Het is juist dat VVN 50fr inkom vroeg zonder voorafgaande verwittiging. Wij geven meteen toe dat het een vergissing was deze prijs niet op de affiche te vermelden, en wij willen ons langs deze weg hiervoor (laattijdig) verontschuldigen bij de aanwezigen. Doch is het wel erg overdreven om nu meteen te gaan stellen dat wij geld uit de zakken van de studenten kloppen; wanneer de briefschrijver dergelijke terminologie gebruikt, dan vragen wij ons af welke superlatieven hij hanteert voor sommige inkomprizen bij optredens of fuiven, waar slechts zelden zoveel "show à la Illich" geboden wordt.

Daarnaast is het nogal evident dat Illich niet zomaar "gratis, belangeloos, voor niets naar Leuven komt. De Mexicaanse filosoof kreeg als sprekersvergoeding een "ereloon" van 10.000 fr uitbetaald, terwijl tevens zijn reis- en verblijfskosten volledig werden vergoed. Wanneer je verder nog in acht neemt dat er zowat 300 affiches werden verspreid, dat de Grote Aula werd afgehuurd dat er vrij massaal brieven en stencils werden rondgestuurd en verspreid... dan kun je wel vermoeden dat de inkomgelden bijna volledig werden opgebruikt om onze hoge uitgaven te kunnen terugbetalen. En daarbij te bedenken dat we voor deze activiteit geen subsidie kunnen aanvragen bij ASR.. omdat we inkom vroegen!

Wat het aanbieden van een lidkaart betreft, moeten we constateren dat deze handelwijze door de briefschrijver volledig verkeerd wordt voorgesteld. Het was inderdaad zo dat in de inkomhal een affiche hing, met de vermelding dat leden gratis toegang hadden, en dat het lidgeld 150 fr. bedraagt. In tegenstelling tot wat De Meuter schrijft, werd niemand van de aanwezigen een lidkaart aangeboden, met de vraag lid te worden van onze vereniging; de lidkaarten werden zelfs niet bovengehaald, en er werd dan ook geen enkel nieuw lid aangeworven. Er kan dus zeker geen sprake zijn van enige manipulatie teneinde ons ledenbestand op te drijven; overigens kan onze vereniging in dat verband de vergelijking met praktijken van KVHV en CDS best missen!

Tot slot nog even deze bedenking. In november 11. nodigde VVN Paulo Freire uit. Meer dan 700 aanwezigen konden dit gesprek gratis bijwonen, en kregen daarbij ook nog kosteloos

vervolg p. 10.

Redaktioneel: «Nee aan de ASR-Staat»

Velen onder u hebben vermoedelijk in het recente verleden een pamflet in handen gekregen met bovenstaande titel.

De auteur van dit bedroevend schrift is een door de A.S.R.ge-subsidieerde vrije vereniging die zeer nauwe banden heeft met Vlaanderen's grootste partij.

Tegelijk heeft deze vereniging een motie naar de pers en naar de academische overheid gestuurd waarin zij de miljoenenverspilling van een "verlieslatende" (sic) Algemeene Studentenraad aanklaagt.

Onder deze verspillingen, exemplar excellence, Veto. Een citaat om de lezer te oriënteren:

"Een tekenend voorbeeld (van geldverslindings, schijn-democratie en duisternis, nvd.) is VETO, het ASR-blad, betaald met staats-toelagen. De redactie is een stam van een tiental 'vrijwilligers', met als opperhoofd een niet-student. De stamrechtbank eigent zich het recht toe te beslissen wie in de redactie komt, wat verschijnt of afgebroken wordt, wat al dan niet het algemene studentenbelang is. Gevolg: veel geld maar weinig lezers, totale mislukking van de informatieopdracht voor alle studentenlevens, geen spreekbuis van 'de' student..."

Waarna de auteurs voorstellen grote kuis te houden.

Dergelijke kritiek zou interessant zijn indien hij ergens op sloeg - indien hij een teken was van een eventueel gebrek aan informatie of getuigde van een klaar inzicht in een gebrekkige werking.

In dat geval zou hij een soort alarmbel zijn en wegen openen voor een betere werking. Het zou dan voldoende zijn om uit te leggen hoe de redactie werkelijk werkt of van de gevraagde verbeteringen door te voeren om iedereen te treden te stellen.

Maar deze kritiek berust niet op een gebrek aan correcte informatie noch op de eventuele wil om een gebrekkige werking te verbeteren. Hij wordt verspreid door mensen die door ons omstandig werden geïnformeerd en die, 66k nadat door middel van redaktieverslagen de ongegrondheid van hun beweringen (als zou de redactie een eigengereid gesloten troepje zijn) was aangetoond, doorgaan zijn met het uitdelen van hun lasterlijke schriften. Alvorens de lezer een beeld te geven van Veto's werkelijke werkwijze moeten we vaststellen dat deze vrije vereniging (u weet wel, die van de grootste Vlaamse partij) derhalve wetens en willens laster verspreidt om de eigen doelstellingen - welke die ook mogen zijn - te realiseren.

Laten we echter de geciteerde kritiek van zijn positieve kant bekijken en vaststellen dat er in sommige kringen een gebrek aan informatie bestaat over Veto's werkwijze. Hoe werkt de redactie? Wat zijn haar bedoelingen? Is iedereen er welkom?

Veto is een 'onderneming'. Momenteel werken er zo'n achttien redactieleden en -medewerkers aan en nog eens zo veel typers en lay-outers (m/v). De verzending wordt om beurten door de kringen verzorgd. Alles bijeen steekt er in een nummer van 12 blz. zo'n 250 uren werk. Over het ganse jaar (16 nrs., waarvan een vijftal op 16 blz.) gaan er dus een goede vierduizend (onbetaalde) manuren in op (schrijven, typen, lay-out, verzending). De RVS-toelage die het blad voor zijn werking ontvangt bedraagt 594.900 fr. (waarvan minstens 350.000 fr. drukkosten). Er worden 8.000 exemplaren verspreid, 5.500 via de post. De verzending wordt met de 20 fr. abonnegeld - meestal in het kringlidgeld begrepen - betaald. Tussendoor: het budget van Academische Tijdingen (ook gratis verspreid) is veel hoger, gezien de luxe-edities en hoge oplage. In tegenstelling tot Veto geeft de dienst Pers en Voorlichting de preciese cijfers niet vrij.

Grote inspanningen zijn op zich

geen verdienste. Ze moeten verantwoord en doelgericht zijn. Hoe gebeurt dat?

Voor de redactie is Veto het bald van de Algemeene Studentenraad. Deze vereniging, die bestaat uit (de verkozen vertegenwoordigers van) de kringen, gaat in haar huidige werking uit van de gedachte dat zoveel mogelijk mensen uit alle klassen van de bevolking zo goedkoop en zo goed mogelijk aan de universiteit moeten kunnen studeren. En met studeren bedoelen we dan het hele gamma van activiteiten, gaande van kwaliteitsonderwijs over ontspanning tot cultuur en sport. Mens sana in corpore sano, als je wil. Het "algemeen studentenbelang" dat de redactie verdedigt is datgene wat door de verschillende vergaderingen van kringen door de diverse kringen naar voren geschoven wordt. De redactieleden zijn zeer goed vertrouwd met hun standpunten en werking. De lezer kan voor zichzelf vaststellen dat een aantal rubrieken daarop zijn gebaseerd (editoriaal, onderwijs, sociaal, mede-beheer, standpunten, kringnieuws).

Afgezien daarvan moet de redactie onvermijdelijk een eigen autonomie hebben. De pamfletschrijvers, zo geven ze zelf toe, vinden een BRT-statuut ideaal voor VETO. Met een raad van beheer die door verschillende belangengroepen is samengesteld en die toezicht houdt op de belangrijke beslissingen (op de inhoudstafel bv.?). Wie aan een kringblad werkt - Veto is tenslotte een groot kringblad - kan zich levendig indenken hoe zo iets zou aflopen. Met een levensgroot failliet. Een bureaucratisch bestuursmodel (met dito tuchtcommissie) is eenvoudig niet toepasbaar op vrijwilligerswerk. Waarom zou dat trouwens nodig zijn? De redactie verzamelvigt zich niet met particulairistische partijbelangen.

hoe werkt de redactie? wat zijn haar bedoelingen? is iedereen er welkom?

De ploeg zet zich in de eerste plaats in om degelijk journalistiek werk te leveren. Zij streeft ernaar te weten wat er in Leuven omgaat en informatie te brengen over een ruim scala studentenactiviteiten - van karnaval tot politieke debatten (66k van de bewuste vrije vereniging).

Evident dat de persoonlijke interesse van de redakteurs een rol speelt. Dat is een deel van hun motivatie. Je kan dat niet wegnemen zonder de werking te verlammen. Wat je wel kan doen is in de redactie mensen van allerlei slag aantrekken. Vandaar dat de redactie voor iedereen toegankelijk is. Alleen is er welkom.

Als de pamfletschrijvers beweren dat de "stamrechtbank" zich het recht toeëigenen te beslissen wie in de redactie komt, wat verschijnt of afgebroken wordt, wat al dan niet het algemene studentenbelang is", dan betekent dat eenvoudig dat zij nooit de moeite genomen hebben om de statuten van de redactie na te lezen. Statutair kan de redactie gewoonweg niemand weigeren. De redactie wordt bovendien door de A.S.R.-Stuurgroep gecontroleerd. De redaktiesecretaris, die de redactie voorziet in de eindredactie doet, wordt door de Stuurgroep (op voorstel van de redactie) aangeduid. De redactie en hijzelf zijn aan de Stuurgroep verantwoordelijk. In de praktijk kunnen zij dus op elk moment door de kringen worden geïnterpelleerd. Totnogtoe heeft de redactie, op één uitzondering na (die trouwens rechtgezet werd), nog niet de behoefte gevoeld om standpunten tegen de kringen of raden in te gaan verdedigen.

Wil dat zeggen dat de individuele redactieleden geen "dissidente" standpunten mogen publiceren, zoals de pamfletschrijvers beweren?

Neenszins. In het verleden zijn in zulke gevallen controversiële artikels samen met een "nvd" verschenen, waarin de redactie haar eigen standpunt toelichtte. Er bestaan andere mogelijkheden: er is een rubriek lezersbrieven, een rubriek "uw mening" en een rubriek "vrije tribune" waar iedereen in terecht kan. (Wat onze bewuste vrije vereniging ook heeft gedaan).

Op een andere plaats in zijn pamflet stelt de voorzitter van deze vereniging dat de A.S.R. en daarmee parforce Veto, "een kleine gauchistische minderheid" is, "die zichzelf voortdurend opvolgt".

Nu willen we dadelijk toegeven dat het streven naar een zo goedkoop, resp. zo goed mogelijk onderwijs aan zoveel mogelijk studenten onverenigbaar kan zijn met liberale theorieën die pleiten voor betalend onderwijs voor de elite. Maar omdat men geen liberaal is, is men nog niet meteen gauchist.

Zoals gezegd hebben de redactieleden geen belangstelling voor ideologie, wel voor degelijk journalistiek werk. Indien je zou nagaan hoe de redactieleden en -medewerkers bij Veto zijn beland, zou je zien dat zulks altijd toevallig is: via vrienden, kringbladen, raden of gewoon via de advertentie in Veto zelf.

In de redactie zit niemand met partijbindingen en het enige redactielid dat tevens partijlid is, is de auteur van het "nee aan de A.S.R.-staat"-pamflet zelf. Deze jongeman heeft overigens nog geen enkel redactioneel artikel geschreven en is slechts éénmaal naar de redactievergaderingen gekomen. Het komt ons voor dat hij de redactie en haar verslagen (die aan alle leden worden toegestuurd) eerder als een informatiebron voor zijn partij dan wel als een werkteerrein beschouwt. Wat ons niet zal beletten hem verder de redaktieverslagen toe te sturen.

Veto's echte problemen liggen op journalistiek vlak. Al jaren is nieuws uit de kringen een prioriteit en toch is daar vrij weinig van te zien. Een enkele die Mercator voor de redactie hield bracht dat als belangrijkste kritiek naar voren. Veto zou door het bekendmaken van goede kringinitiatieven 'bevruchten' kunnen werken en de kringen van (elkaars) ideeën kunnen voorzien. Met de twee redakteurs die we daar nu voor hebben (er zijn 27 kringen) en die samen per nummer normaal één blad over één kring schrijven zullen we na 1,7 jaar alle kringen gehad hebben. Van een kringgericht blad gesproken.

De goede wil is er en de verbeteringen van dit jaar in acht genomen is er goede hoop dat er volgend jaar eindelijk een net van kringcorrespondenten komt.

Anderzijds beoordeelt dezelfde eenkelt Veto's informerende werk op sociaal vlak en op het vlak van onderwijs positief. De redactie doet er in alle grote inspanningen voor (bv. door interviews met de rector-kandidaten en met onderwijswerkgroepen of door bv. een extra-nummer uit te brengen rond de wijzigingen in het beurzenstelsel.)

Tenslotte is de redactie bekommerd om de leesbaarheid (en vandaar het aantal effectieve lezers) van het blad. O.i. zijn die onvoldoende. Er wordt daarom o.m. gezocht naar een betere lay-out en naar de technische middelen om hem te realiseren. Cartoonisten zijn van harte welkom. Misschien kunnen we de periodiciteitsverhoging, wat de aktualiteitswaarde zou ten goede komen. Onze betrachtiging blijft in elk geval: deugdelijke en ruime informatie voor studenten op een ontspannende manier gebracht.

Deze documenten zullen aan alle kringen en aan de vrije verenigingen worden toegestuurd.

de factis hominibusque

De rector-kandidaten sloven kant rept zich zich tegenwoordig uit. Zagen om 'zijn' personeel thuis we daar niet onlangs poolvorming in het vervoer met onze eigenste ogen hoe decaan De Meester galant en sportief de wagen van één van de assistenten algender schijnt dus tot in de hoog-hulp in gang duwen? Driewerf hoera voor deze sympathieke jongeling onder de kandidaten. In feite zouden rectorverkiezingen ieder jaar moeten

worden gehouden. Verbazend hoe lang aansleepende problemen nu plots als vanzelf een oplossing vinden. Het Instituut voor Levende Talen bv. verbaast zich over de ijver die prof. M. Janssens, de nieuwste rector-kandidaat, aan de dag legt om de belangen van het Instituut te behartigen. Nochtans is Marcel Janssens al langer dan vandaag groepsvoorzitter van humane wetenschappen en had hij dus al

enige tijd de kans om wat voor het Instituut te doen... Blanpain van zijn kant heeft zich een originele strategie bedacht om met een minimum aan inspanning een maximum aan mensen te ontmoeten. Hij laat zijn vrienden feestjes organiseren waarop hij dan als hoofdschotel van het menu verschijnt. En de rechtstuden-ten zullen wel weten dat prof. R. Blanpain op feestjes uit de voeten kan.

Welke (kost)prijs betaalt de studerende

Dit artikel verscheen reeds in het extra-nummer vorige week. Aangezien we toen wegens plaatsgebrek een aantal tabellen moesten weglaten (en een deel van de rechtse kolom zoals later bleek) publiceren we het hier in de lay-out die zo'n belangrijk artikel past.

In het voorstel van een nieuw uitkeringsstelsel (werkgroep studietoelagen) wordt de grote som van de studiebeursrechtstreeks afhankelijk gemaakt van de totale uitgaven die een student in één jaar heeft. Het valt op dat het bedrag van die leef- en studie-kosten door veel mensen wordt onderschat. Vandaar het nut om de onkostenberekening, verricht door de werkgroep studietoelagen op basis van een HIVA-enquête hier te onderzoeken en te evalueren.

HIVA-rapport en verwerking van de gegevens door de werkgroep

In '78-'79 werden de studie- en leefkosten van een student berekend door de HIVA (Hoger Instituut voor de Arbeid). Dit gebeurde in opdracht van de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.L. De opdracht werd aangevuld met een onderzoek naar de kosten van NUHO-studenten.

In de HIVA-studie zijn er nogal wat restricties merkbaar: - de populatie omvat de "doorsnee" student, d.i. met uitsluiting van gehuwde, buitenlandse, vrije studenten, stagairs, thesisstudenten, bissers. - de uitgaven, die ze omvat zijn enkel deze, die niet in het gezinsbudget zijn verweven. Dit wil zeggen dat de

enerzijds, hoe groter de leefkosten, hoe minder de maximumbeurs, en anderzijds, hoe kleiner de totale subsidieerbare kosten, hoe minder de maximumstudiebeurs. De werkgroep treedt ook normerend op:

- de totale subsidieerbare kosten worden berekend op basis van het gemiddelde studentenbudget van een beursstudent.

- de studietoelagen dienen volgens hen berekend te worden op de normale uitgaven, die zo laag mogelijk gehouden worden.

- ze maken geen verschil (aangezien er ook geen is) tussen de totale uitgaven van een uniestudent en een NUHO-student, wat natuurlijk sterk te appreciëren is. Hierdoor komen ze tot volgend resultaat:

De totale onkosten werden in 10 rubrieken ingedeeld (tabel 1 en 2):

- huurprijs: omvat de eigenlijke huurprijs + de bijkomende kosten voor verwarming, elektriciteit en water.

- voeding: alle uitgaven voor voedsel (ook van thuis meegebracht) die gemaakt worden in de periode, dat de student op kot is.

- inrichting: omvat alle onderhoudskosten en aankoop van duurzame goederen (radio,...) zowel voor gebruik op kot als thuis.

- vervoer: omvat vaste kosten (abonnementen en aan-

wijze om tot 120 000 F subsidieerbare onkosten te komen. Er zijn inderdaad heel wat tekortkomingen:

- In de HIVA-enquête is er een duidelijke oververtegenwoordiging van studenten uit de lagere inkomensklasse tov. de totale studentenpopulatie. Het is heel goed mogelijk dat hierdoor de gemiddelde uitgaven zijn gedaald; een student van lage sociale afkomst zal zich heel waarschijnlijk minder uitgaven kunnen veroorloven dan deze van wie de ouders meer kapitaal-krachtig zijn. Dat kan men ook onrechtstreeks uit de enquête halen: ze stellen vast (p. 26) dat de studenten uit lagere klassen minder dure kamers betrekken en eveneens (p. 69) dat er een overeenkomst is tussen de totaaluitgaven en de uitgaven aan huur, dwz. iemand, die weinig uitgeeft aan huur, zal ook minder spenderen aan andere dingen.

- Er is geen enkele maal rekening gehouden met het feit, dat de student een tweede zittijd kan hebben en dus ook in juli en augustus huur zal moeten betalen.

- Het wordt voor een student onmogelijk met een eigen wagen te rijden want alle uitgaven voor een auto (zowel de aankoop als de lopende en vaste kosten) werden uit de enquête geweerd.

- Inschrijvingen voor bijkomende studies of tweede zittijd zijn niet vervat in de enquête.

- Er werden geen uitgaven opgenomen voor de kledij vereist voor sommige opleidingen (labo's, sportkledij voor studenten L.O.)

- Bij de omrekening van de kosten van academisch jaar

naar totaal jaar heeft de werkgroep studietoelagen geen aanpassing van de vervoerskosten doorgevoerd.

De student kan in de vakantie misschien best te voet gaan?

- De werkgroep berekende de subsidieerbare kosten aan de hand van uitgaven van een beursstudent. Wat de rubriek inschrijvingskosten betreft is dit wel gerechtvaardigd.

Het is echter zo dat, inschrijvingskosten uitgesloten, de beursstudent minder uitgeeft (8000 F voor KUL-student; zie tabel 2).

Maw. de beursstudent past zich aan aan zijn (te) beperkt budget. Verlaagt men zijn budget, dan zal hij er minder uitgeven, maar daalt ook zijn levensstandaard.

- Zij hebben een drastische verlaging van de kledijkosten ingevoerd. Hun motivatie is gebaseerd op de kledijuitgaven van een arbeider (15 462 F) en een bediende (21 862 F). Blijkbaar vonden ze het onnodig te vermelden dat de uitgave aan kledij bij een hogere bediende 34 114 F bedraagt (HIVA-gegevens).

Het is zelfs zo dat de student (zie tabel 1 en 2) in 36 weken gzmiddeld 20 000 F aan kleding spendeert, terwijl na "normerende" werkdagen kledijkosten terugvalen op 18 000 F.

Ze houden er evenmin rekening mee dat studenten eigen specifieke noden hebben.

Dit komt tot uiting als men ziet dat de gemiddelde uitgaven v-oor kledij bij studenten uit verschillende s

TABEL 1: Overzicht van de leef- en studieonkosten voor kotstudenten (HIVA)

	KUL	KULAK	NUHO
huur	22.510	20.643	19.602
voeding	23.310	23.319	22.464
inrichting	5.202	3.402	3.015
vervoer	7.374	6.237	7.759
kledij	20.520	14.574	20.637
ontspanning	5.262	5.085	9.324
gezondheid, pers. verzorging	2.507	4.119	2.620
studieonkosten	7.940	7.960	5.884
inschrijving	11.500	11.500	4.412
varia	1.614	686	1.652
totaal	111.719	102.304	99.448

TABEL 2: Gemiddelde uitgaven voor beurs- en niet beurskotstudenten (HIVA)

	KUL		KULAK		NUHO	
	N.Beurs	Beurs	N.Beurs	Beurs	N.Beurs	Beurs
huur	23.841	20.496	21.535	19.673	19.021	20.304
voeding	23.608	22.872	24.562	21.974	22.104	22.918
inricht.	5.693	4.491	2.873	3.665	3.191	2.793
vervoer	7.846	6.732	6.857	5.548	7.406	8.216
kledij	21.534	19.039	17.785	21.508	22.146	18.629
ontspann.	7.951	8.743	6.432	3.580	8.386	10.604
gez. pers. verzorging	2.612	2.559	3.380	4.896	2.888	2.278
studieonk.	7.940	7.940	7.960	7.960	5.884	5.884
inschrijving	11.500	2.300	11.500	2.300	4.412	3.662
varia	1.882	1.150	669	704	1.910	1.295
TOTAAL	114.407	96.322	103.553	91.808	97.348	96.583

TABEL 3: Gemiddelde uitgaven van de kotstudent met beurs voor een gans jaar (werkgroep studietoelagen)

	extra-polatie koef.	KUL		KULAK		NUHO	
		akad. jaar	jaar-basis	akad. jaar	jaar-basis	akad. jaar	jaar-basis
Huur	1	20.496	20.496	19.673	19.693	20.304	20
Voeding	2.02	22.872	46.252	21.974	44.436	22.918	46
Inrichting	1	4.491	4.481	3.665	3.685	2.793	2
Vervoer	1	6.732	6.732	5.548	5.548	8.216	8
Kledij	1.44	19.039	27.501	21.508	31.067	18.269	25
Ontspanning	1.44	8.743	12.629	3.580	5.171	10.604	15
Geneeskundige verzorging	1.44	2.559	3.696	4.896	7.072	2.278	3
Studiekosten	1	7.940	7.960	7.960	7.960	5.884	5
Inschrijving	1	2.300	2.300	2.300	2.300	3.362	3
Varia	1.44	1.150	1.661	704	1.017	1.295	1
Totaal		96.322	133.698	91.805	127.929	96.583	133

NB: Verklaring van de extrapolatiekoefficienten:

koef. 1: voor alle uitgavenposten die typische studiekosten zijn (niet in de v

koef. 1.44 = 36/52: voor posten die van 36 naar 52 weken werden omgerekend

koef. 2.02: voor voeding: werd slechts voor (dagen in 36 weken + 180 dagen

= 180/365)

SOCIAAL

uitgaven in de periodes, waarin de student thuis aanwezig is, niet meegerekend worden (met uitzondering van de individueel-seerbare uitgaven in de week-ends tijdens een academiejaar).

- alleen onkosten tijdens het academiejaar worden meegeteld. Het academiejaar wordt "geschat" op 9 maanden met 4 weken per maand (dus 36 weken). Hierbij worden dan nog de vakantie- en verlofperiodes uitgesloten. De enquête werd in zes instellingen (waaronder twee universitaire) en op 625 studenten uitgevoerd.

enquete totale populatie

KUL	409	20 000
KULAK	69	996
NUHO	148	2798

Met dit begrip willen we dan de maximum beurs bepalen. Deze is bestemd voor mensen, met lonen die onder of op de grens van minvermogendheid liggen: er wordt gesteld dat:

- de mensen met lonen die op de grens van minvermogendheid liggen, in staat zijn om voor zichzelf en de personen ten laste de leefkosten te dragen.

- dat een persoon ten laste leefkosten van 5000 tot 7000 F per maand heeft.

- dat de maximum beurs gelijk is aan de studiekosten en gelijk is aan de gesubsidieerde kosten min de leefkosten (ttz. Die 5000 - 7000 per maand).

Hieruit volgen dan twee zaken, blijven tegenover de werk-

kopen) en lopende uitgaven zoals voor onderhoud, losse tiketten, enz.

- kledij: alle uitgaven van aankoop van kleding, onderhoud, schoeisel, tassen,...

- ontspanningsrubriek: kosten bij het uitgaan, boeken en lidmaatschap van clubs en verenigingen.

- gezondheidszorg (dokter en geneesmiddelen) en persoonlijke verzorging (kapper, cosmetica).

- Kosten voor studieboeken, cursussen, labo-materiaal, abonnementen op wetenschappelijke tijdschriften, studiereizen, bureelmateriaal, in de onkostenrubriek.

- inschrijving: collegegeld, inschrijvingsgeld en examengeld voor één zittijd.

- uitgaven voor geschenken, verlies, diefstallen, enz. zijn ondergebracht in de rubriek varia.

Berekenen we die uitgaven voor 52 weken, dan bekommen we aldus de werkgroep studietoelagen, de totale subsidieerbare kosten van de student.

huur:	20 000
voeding:	45 000
inrichting:	3 500
vervoer:	7 500
kledij:	18 000
ontspanning:	10 000
verzorging:	3 500
studiekosten:	8 000
inschrijving:	2 500
varia:	2 000

evaluatie

Het is duidelijk dat we niet kritiekloos kunnen blijven tegenover de werk-

TUSSEN DE BOTERHAM MET PERENSIROOP EN DIE MET SJOKKO

Tussen de boterham met perensiroop en die met sjokko, een poging tot verslag van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS natuurlijk) d.d. 27.02.81.

Onder het toezicht van een vrolijk (o, ironie) zonnetje ging de RVS door in de vergaderzaal van de Dienst Studentenvoorzieningen in de Bogaardenstraat (dit alleen maar om de opletten-de lezer aan te tonen dat we niet in de luxe-fauteuils van 't rectoraat mochten zitten, en da's een groot verschil !!)

De RVS startte waarschijnlijk op tijd en waarschijnlijk met een interessant onderwerp. Waarschijnlijk was de gedachtenwisseling vruchtbaar en de sfeer positief. Waarschijnlijk, want ik heb 't niet mogen meemaken omdat ik te laat was.

BEURZEN VOOR BISSERS

De hoofdbrok (hoofdschotel voor gastronomen) was wel de discussie over het toekennen van toelagen, ver-

KVHV solidair met A.S.R.

Op donderdag 5 maart heeft het KVHV zich daadwerkelijk ingezet voor de actie rond de herziening van het beurzenstelsel. Enigzins tot verbazing van de A.S.R.-mensen hebben hun plakploegen puik werk geleverd door de gele affiches, die oproepen voor de Nationale Koncentratie op donderdag 12 maart, in de stad te verspreiden.

leend door de Sociale Dienst, aan studenten te kan bis. Iedereen was het erover eens dat deze toelagen een belangrijk element zouden zijn in de demokrativering van het onderwijs.

Maar, en dit is nu de enige echte "klassieke maar", maar, zeiden we dus, er is geen geld. Of, beter gezegd, de maatregel is interessant en toe te juichen maar kan niet rekenen op ekstra-kredieten, d.w.z. ofwel wordt de maatregel doorgevoerd binnen de begroting van de Sociale Dienst (herzien van criteria e.d.) ofwel wordt hij niet doorgevoerd.

De Sociale Dienst merkte op dat zij wel voor wat geld konden zorgen door herziening van een aantal criteria (o.a. buitenlandse studenten) maar dat zij de precieze financiële weerslag van die maatregel niet konden schatten, noch voor korte noch voor lange termijn. Vrij vertaald: we kunnen binnen onze begroting "wat" geld vrijmaken voor die maatregel maar kunnen niet garanderen dat we, eens die maatregel populair geworden is, niet méér geld zullen nodig hebben. Tevens wordt de link gelegd met de op til zijnde wijzigingen in het studietoelagendekreet (je weet wel, die van de ekstra-Veto (dd.04.03.81)); door die wijzigingen zou het best kunnen zijn dat nóg meer mensen een bijkomende toelage of lening komen vragen aan de Sociale Dienst zodat de toestand helemaal onhoudbaar wordt. Een delikaat probleem, die financiën, zeker na de aan-

gekondigde besparingen op de toelagen voor de sociale sektor, en dus werd de beslissing uitgesteld tot er meer klaarheid zou zijn. Pikante randopmerking: regeringskommissaris Schiepers herhaalde nogmaals zijn reserves t.o.v. het voorstel.

MINDER STUDENTENJOBS

"Zoals God na 7 dagen en Poorter pas na 7 jaren, beiden zagen dat het goed was, breekt nu een moment aan van diepgaande reflectie: de 7 vette jaren zijn namelijk voorbij." Dit is het inleidend woordje van de nota die Bob De Poorter schreef over de werking van de Jobdienst. Een literair hoogstandje is deze diksienota wel, maar ze samenvatten is ontzettend moeilijk. Eén ding staat vast: het leuvense kan definitief tot economisch rampgebied worden uitgeroepen. Jobs zijn schaars en ze vinden heeft iets te maken met een hooiberg.

Het laatste belangrijk punt (er was nog iets over subsidies van maaltijden van stagiairs maar de Raad vond dat het AZ zijn personeel beter moest verzorgen) en voor de studenten eigenlijk het belangrijkste punt omwille van het hete van het hangijzer was de kwestie studiefinanciering.

PERSMOTIE

De Raad keurde unaniem volgende punten goed: - er moest een persmotie opgesteld worden waarin de laatijde uitbetaling en de niet-indexering van

de beurzen werd veroordeeld (sommige mensen vonden dat we een verwijlinterrest moesten vragen) en waarin de Raad zich uitsprak tegen de vervanging van beurzen door leningen. - er moest vanuit de Raad een brief geschreven worden aan de academische overheid om faciliteiten te verlenen aan studenten die meegaan naar de nationale concentratie op 12 maart. Dit als morele steun van

de unief voor de studenten-aktie. Tot slot van de vergadering deelde de voorzitter, prof. Servotte mee dat hij Veto een erg goed studentenblad vond dat alsmar verbeterde. (Nu hoor je het eens van iemand anders). Ziezo, de boterhammen zijn op de koffiepot leeg en de goesting weg.

kris van den briel.

vervolg p.3

WELKE KOSTPRIJS BETAALT DE STUDENT?

ciale klassen ongeveer dezelfde uitgaven voor kleding hebben.

- In het besluit van de HIVA-studie stellen ze dat de benedengrens van de uitgaven schommelen rond de 100 000 F. Indien deze 100 000 F bestemd zijn voor 36 weken, dan zou de student in de resterende 16 weken slechts 20 000 F kunnen uitgeven. - Ze stellen ook dat de waarden gelden voor het jaar '79-'80 (120 000 F = totaal subsidieerbare kosten), terwijl de gegevens van de HIVA, waarop de studie gebaseerd is, betrekking hebben op het academiejahr '78-'79.

tot slot

Rekening houdend met de indexaanpassing is het duidelijk dat de huidige student niet

toekomst met 120 000 F. Het was oorspronkelijk de bedoeling om de eigenlijke en aan 1980 -aangepaste berekening te maken van de leef- en studieonkosten van de student. Aan 18 personen hebben we gevraagd, en evaluatie te maken van hun studie- en leefkosten in een jaar. Slechts één van hen noteerde een som, lager dan 130 000 F. Wanneer je bedenkt dat een arbeider werkt in de auto-industrie (waarvan men beweerd dat men er grof geld verdiend) anno 1980 gemiddeld een maandloon van 30 000 F heeft, dan is het niet te verwonderen, dat hij nogal "gemotiveerd" moet zijn om zijn kinderen aan te moedigen om hogere studies aan te pakken

Johan Seynave

Onmiddellijke uitbetaling
Volledige indexering
Gelijke beurzen N.U.H.O. - Unief
Geen leningen

Nationale Koncentratie
donderdag 12 maart

Auditorium Q V.U.B. 14.30u

BUSSEN uit GENT: St. Pietersplein 13.30u

LEUVEN 't Stuc. 13.30u

Sporkol, Tervuursevest 13.30u

ANTI-ATOOM AKTIE

paasmarsen op 18 april

Op 28 februari brachten de Verenigde Aktiekernen tegen Atoomwapens een stuk animatie in de Diessestraat. Van autovrij werd de wandelstraat nu ook -symbolisch- atoomvrij. Twintig à dertig personen brachten een uitbeelding van atoomverschromping en stelden alternatieven voor de kernwedloop voor.

Voor 18 april kondigt de VAKA internationaal georganiseerde paasmarsen aan. De Verenigde Aktiekernen tegen Atoomwapens zonden ons een mededeling waarin zij zich verzetten tegen de "mogelijke installatie van de Amerikaanse Pershing-II en Cruise-raketten in West-Europa". Zij

eisen dat de Russische SS-20 raketten ontmanteld worden en pleiten voor onmiddellijke onderhandelingen op Europees niveau met "volle vertegenwoordiging van de Europese staten. Deze onderhandelingen kunnen gecentreerd worden rond het thema van de kernvrije zone in Europa als eerste stap naar een globale Europese Ontwapeningsconferentie", dit in tegenstelling tot de huidige "wapenbeheersing"-besprekingen". Het VAKA doet een beroep op de parlementairen om een vredespolitiek te voeren, gebaseerd op een parlementair debat over de defensiepolitiek, met een ruime inbreng van de hele gemeenschap.

Rektorverkiezingen

De rektorverkiezingen zijn op til; in mei is het zover. Na de stemming in de verschillende fakulteitsraden zal de Akademische Raad de "winnaar" voordragen aan de Inrichtende Overheid, die hem dan hoogstwaarschijnlijk zal benoemen. Hoogstwaarschijnlijk omdat de verkiezingsprocedure zo een omslachtige rompslomp is, dat ze niet zo gauw van voren af herbegonnen zal worden. In Veto kon je al een paar interviews met de kandidaten lezen. Maar er is méér. Voor 23 maart staat er een debat met de kandidaten op stapel, georganiseerd door de A.S.R. Over dat debat liet Veto Jan Sempeels aan het woord.

VETO : De aanleiding voor dit debat ligt nogal voor de hand. Kun je de bedoeling even toelichten ?

JS : We willen vooral aan zo veel mogelijk studenten en zeker aan de Kiesgerechtigden (ca. 100 studenten, bijna 10% van het kiescollege) informatie geven : over deze verkiezingen, over de kandidaten en hun programma's. Op die manier kan het publiek zich een beeld vormen hoe kandidaat X als rektor zou zijn in verband met studenten - maar ook i.v.m. andere problematieken. Achteraf kan dan onder de studenten een visie op onze plaats in het universitaire leven uitgewerkt worden.

VETO : Hoe wordt het debat georganiseerd om die doelstellingen te bereiken ?

JS : Aan zo'n debat zit een politiek of inhoudelijk en een journalistiek aspect. Het is zeker niet de bedoeling dat het een keuvel wordt tussen panel en kandidaten; of dat de kandidaten elkaar in de haren vliegen of oppervlakkige vriendelijkheden debiteren. Vooral het publiek moet er wat aan hebben. Daarom krijgen de kandidaat-rectoren eerst 5' tijd om zichzelf en hun programma kort voor te stellen. Het panel brengt daarna de vragen aan; vragen over topics die de studenten rechtstreeks interesseren : onze vorming; de sociale sektor aan de universiteit, onze plaats in het universitaire apparaat - m.a.w. het medebeheer -, de integratie van sport en cultuur in onze opleiding.

VETO : De samenstelling van het panel ?

JS : Het panel bestaat uit een zestal studenten; vertegenwoordigers vanuit hun groep, studierichting; verkozen afgevaardigden die de studenten vertegenwoordigen in de medebeheersorganen. Zij brengen dus de onderwerpen aan.

Prof. Roosens : "examens een dom antwoord op een dom systeem."

Het is dan de taak van de moderator om het gesprek in de hand te houden; de discussie te modereren en vooral om het publiek bij de zaak te betrekken. Guy Polspoel van de BRT is daar wel de goeie man voor.

VETO : Waarom niet iemand als moderator die helemaal in de materie ingewerkt is ?

JS : Ik denk niet dat dat moet. Integendeel, dan zou het hele debat wel eens kunnen verzanden in een onderonsje tussen specialisten en dat is het laatste wat we willen. Het publiek zou wel best al een visie op de zaak hebben; maar die visie zal

pas achteraf uitgewerkt kunnen worden. Na de informatie via de Veto-interviews, die nog eerder verkennend waren, en het debat dat verder wil gaan, moet de discussie op gang komen. Discussie te velde : in de kringen, dus daar wij het eerst de problemen van het universitaire leven voelen. Toch moet dat gekoördineerd worden; dat kan, via de A.S.R. en vooral via de Kringraad die zich in de eerste plaats met dit aspect van de studentenbelangen bezig houdt. Want pas door die koördinatie kunnen we komen tot wat de uiteindelijke bedoeling van het debat is : het uitwerken van een visie, het opstellen van een Eisenpakket.

VETO : Denk je dat een eensgezind standpunt van studenten m.b.t. één van de kandidaten mogelijk is ? Zou zo'n standpunt gewicht in de schaal kunnen werpen ? Er zijn nu toch vijf (zes ?, nvdr.) kandi-

Prof. Van Gerven galant op het half-time gala-bal van eerste licentie rechten.

Pas wanneer we veel mensen betrekken bij het vormen van dat standpunt, als we beroep kunnen doen op een grote achterban kan er waarde gehecht worden aan dat gewicht. Voldoende om wat van onze eisen te realiseren. Als we het eens zijn over een bepaalde kandidaat moeten we dus zeker niet teleurgesteld zijn als die uitein-

delijk niet verkozen wordt. De rektorverkiezingen, die een sterk promotioneel aspect hebben, geven ons nu een goede gelegenheid om een standpunt uit te werken en daarmee ook naar buiten te komen. Daarom ook worden alle studenten hierbij uitgenodigd om naar dit debat te komen en om deel te nemen aan de discussie.

De rektor in de universiteit volgens de reglementen

In de Oprichtingsacte en het Organiek Reglement van de KUL lezen we dat de onderscheiden organen van de universiteit de volgende zijn: de Inrichtende Overheid, de Raad van Beheer (RVB), de Academische Raad (AR), de Rector, de Algemeen Beheerder en de organen van de Faculteiten en van andere onderwijs- en onderzoekinstellingen (Art.4)

De Inrichtende Overheid bestaat uit de vijf Vlaamse Bisschoppen en vier gekoöpteerde leden uit de Vlaamse christelijke hogere politieke en sociale wereld. Zij benoemen de Rector, de leden van de RVB en de Algemeen Beheerder.

De RVB bestuurt de universiteit en vertegenwoordigt haar tegenover derden. Maken deel uit van de RVB: de Rector en de Algemeen Beheerder, leden die deel uitmaken van de unie en na overleg met de AR worden benoemd -dit zijn de Vice-Rector, de Rector van de KULAK, de twee groepsvoorzitters en de twee groepsvoorzitters - en tot slot een aantal gekoöpteerde leden die geen deel uitmaken van de universiteit.

De AR bestaat uit de Rector, tevens voorzitter van de AR, de Algemeen Beheerder, de Vice-Rector, de Rector van de KULAK, de twee groepsvoorzitters, de dekanen van de Faculteiten en de voorzitter van het Hoger Instituut voor de Wijsbegeerte, vier assistenten en vier studenten. De AR bepaalt het wetenschapsbeleid van de unie en verstrekt advies aan de RVB betreffende de begroting, de culturele en maatschappelijke aktie van de unie en de reglementen.

In Art.14 van het Organiek Reglement staat vermeld dat de Rector de universitaire gemeenschap vertegenwoordigt. De universitaire gemeenschap: dat zijn de bij haar ingeschreven studenten en de leden van haar academisch, wetenschappelijk, administratief en technisch personeel. De Rector waakt ook over de uitvoering van de beslissingen van de AR en hij is verantwoordelijk voor de uitvoering van het wetenschapsbeleid aan de unie.

De reglementen geven dus geen exhaustieve opsomming van de taken en opdrachten van de Rector. Belangrijkste punt is wel dat hij de universitaire gemeenschap vertegenwoordigt. Daarbij komt nog dat hij als Rector en lid van de AR en de RVB, ook lid en zelfs voorzitter is van het Bureau Academische Raad (BAR) en het Bureau van Raad van Beheer (BvRVB) -beide bestaan uit dezelfde personen en zijn dus de facto gelijk- en dus o.a. instaat voor de uitvoering van de besluiten van de AR en de RVB.

Het is niet zó dat het Rectorschap het voorzitterschap van de RVB impliceert. De RVB kiest in haar schoot de voorzitter. Op dit ogenblik is het wél zo dat De Somer én Rector én voorzitter van de RVB is.

Na de aanstelling: de vice-rector en de groepsvoorzitters

Na de verkiezingen gaat de voorgedragen Rector op zoek naar zijn medewerkers: de Vice-Rector en de twee groepsvoorzitters en twee groepsvoorzitters. Hiervoor dient hij de dekanen van de betrokken faculteiten te raadplegen. Wat betreft de nieuwe Vice-Rector, kan hij tevens de studentenvertegenwoordigers van AR en van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVV) consulteren.

Voor deze vijf mandaten kiest hij uit alle gewone hoogerleraren van de KUL, telkens twee kandidaten per mandaat. Het is de AR die dan de verkiezing doet voor ieder mandaat.

De Rector van de KULAK wordt in Kortrijk verkozen. Daar is de verkiezingsprocedure niet zo omslachtig en zijn alle professoren kandidaat: een open verkiezing dus. In maart zullen deze plaats hebben.

Prof. Piet De Somer en R. Blanpain bij de 2 februari- viering: straks concurrenten ?

BLANPAIN: Leuven moet een vrije universiteit blijven

Woensdag 25 maart, 17.00 u. - Prof R. Blanpain nog druk in de weer voor een studiedag over het A.P.-statuut. Geen groot bureau en waar je maar kijken kan : boeken, papieren, fardes. Beeld van een kennelijk ongebreidelde werkkraft. Of hij zich nog even mag scheren voor hij op de foto komt ? Dat mag, maar met onze foto's tegenwoordig kan hij er net zo goed zwart op komen. De ramen geven uit op mistige Leuvense verten. Vijfde verdieping van het nieuwe Valkgebouw. Na een vriendelijk, zelfs joviaal welkom gaan we gedecideerd van start.

VETO : Prof. Blanpain, u is rektorkandidaat, waarom begin je aan zoiets ?

BLANPAIN : De universiteit van Leuven is de grootste universiteit van het land. Eénentwintigduizend studenten, 7000 man personeel als we de ziekenhuizen meetellen, een budget van bij de 10 miljard. Deze verkiezingen zijn dus belangrijk omdat de universiteit belangrijk is. Men moet iemand vinden die zin heeft voor humane contacten, en persoonlijk houdt ik van menselijke contacten. Ik houd van organisatie. Van die kant uit trekt mij dat zeer aan. Verder, 2°, is er ook wat deskundigheid vereist en ook een beetje ervaring. Ervaring van beleid aan de top van de universiteit lijkt me absoluut aangewezen.

VETO : U spreekt over de top, wat denkt u daar momenteel van. Als lid van de Raad van Beheer en van het Bureau van de Akademische Raad kan u daarover met kennis van zaken spreken.

BLANPAIN : Mijn ervaring is dat de universiteit een zeer ingewikkelde instelling is. Na zoveel jaren vermoedt men nog steeds nieuwe diensten en instellingen waarvan men de draagwijdte niet kent. Ten tweede vind ik dat de top onder het beleid van rektor De Somer erin geslaagd is in Leuven een zeer vrije sfeer tot stand te brengen. Ik denk dat wij één van de meest vrije universiteiten ter wereld zijn. Van de andere kant is het mijn ervaring dat wij een beetje te veel in een papieren winkel zitten en dus niet altijd de nodige persoonlijke contacten hebben met de basis. Dat is een ervaring.

VETO : U spreekt over vrijheid, over een papierslag. Is dat een opmerking die ingaat tegen de vorm van verstaatsing die men oplegt aan de vrije universiteiten ?

BLANPAIN : Eén van de voornaamste opdrachten van de toekomstige beleidsploeg - want het gaat hem om de verkiezing van een hele groep - is het tegengaan van de verstaatsing om twee fundamentele redenen : ten 1°, we wensen niet in de slechte zin van het woord verbuokratiseerd te worden. Wanneer men ons totaal en ongemotiveerd op het stuk van de efficiency gelijk wil

schakelen met de rijksuniversiteiten om het beginsel van de gelijkstelling alleen, dan is dat eigenaardig. Als wij daarvoor op het stuk van beleid flexibiliteit verliezen en aan slecht personeelsbeleid moeten doen, dan moeten wij ons daar krachtig tegen verzetten naar de politici toe. Ten tweede moeten we er als vrije, autonome instelling voor zorgen dat wij de autonomie op het stuk van het beleid behouden. Het is hier in Leuven dat moet worden beslist wie wordt benoemd, welke cursussen gegeven worden, welke gebouwen waar moeten worden gezet. Deze beslissingen moeten in Leuven genomen worden en niet in een of ander rood kabinet. Dat is voor mij een zeer belangrijke opgave voor de toekomst.

Prof. Blanpain heeft wegens tijdsgebrek van onze kant niet de gelegenheid gekregen het interview vooraf door te lezen. Hij gaf niettemin zijn toestemming tot publicatie, doch vroeg ons het feit te vermelden. Wat we graag doen.

dat we tot twee categorieën werknemers komen. Enerzijds deze van de sociale sektor en anderzijds dezen die betaald worden door de werkingskosten van de universiteit strictu sensu. Onze CAO zal nu niet van toepassing zijn op het personeel van de sociale sektor. Wat betekent dat ge tot de krankzinnige gevolgtrekking komt dat een personeelslid dat van de sociale sektor over naar de administratieve sektor zijn anciënniteit verliest. Wanneer ik een huisvrouw heb die met Pau-college kuist en die achttien jaar werkt en die moet in het kader van een rationalisatie overgeplaatst worden om de Hallen te kuisen, dan moet die haar anciënniteit verliezen. Ik heb me daar radikaal tegen verzet.

Verstaatsing

VETO : Kan u concrete voorbeelden geven van deze dreigende verstaatsing ?

BLANPAIN : Jazeker, laat mij enkele voorbeelden geven van wat ik dus onnodige verstaatsing en onnodige gelijkstelling noem. We moeten een statuut uitwerken voor ons personeel dat gelijkwaardig is met dat van de staat. Het begrip "gelijkwaardig" is voor verscheidene interpretaties vatbaar. Van verstaatsende kant gaat men "gelijkwaardig" interpreteren als "identiek". Maar als u nu een statuut moet uitwerken voor uw personeel dat identiek is aan dat van de staat, dan gaat dat zeer moeilijk. De K.U. Leuven is een privéinstelling en ons personeel valt onder het privaatrecht. Als we de recente voorstellen voor de nieuwe kollektieve arbeidsovereenkomst (zie vorige Veto, nvdr) bekijken, zien we

Wij hebben één personeel dat afhangt van één werkgang en die moeten dezelfde rechten en anciënniteiten kunnen blijven behouden. Een ander gevolg van de wettelijke gelijkstelling met de staat is de kwantiteit van het deeltijds personeel. Deeltijds personeel is een gekend instituut in de privésektor, maar niet bij de staat. Nu, wij zijn privésektor. En ondanks het feit dat de regeringspolitiek in de richting van deeltijdse arbeid gaat, wil men vanuit Brussel stellen dat wij gelijk moeten zijn aan de staat. Wij kunnen geen deeltijds personeel aanwerven, daar waar de regering praat over een verdeling van de beschikbare arbeid, daar waar het door de personeelsleden zelf dikwijls wordt gevraagd, daar waar mensen met een halfzijdse taak beter presteren omdat ze beter uitgerust zijn, daar waar deeltijds personeel

gemakkelijker over de vele kleine instellingen kan worden verdeeld. Welnu, als wij deeltijds personeel aannemen krijgt dat geen anciënniteitsbijdragen en komt het ook niet in aanmerking voor bevorderingen. En zo kan ik tientallen voorbeelden geven. Vanuit de gelijkstelling met de staat gaat men in onze CAO inschrijven dat wij alleen Belgen kunnen aanwerven. Voor "overheidsdienst" geldt de regeling van vrij verkeer van werknemers in Europa niet. Nochtans zijn wij een privé-instelling. Enzomeer, enzomeer. Hier heeft men een situatie waarbij de verstaatsing tot gevolg heeft dat wij een personeelbeleid moeten voeren dat minder goed efficiëntie raakt.

VETO : Moeten we dat pleit dooi situeren binnen de reactie van de katholieke zui tegen de socialistische ? U spreekt van een rood kabinet, wil u niet in de eerste plaats de sterke positie van de katholieke zui veilig stellen ?

BLANPAIN : Nee. Ik pleit voor vrijheid voor Leuven, maar ik zou evenzeer - en ik niet alleen - pleiten voor vrijheid voor de rijksuniversiteiten. Ik zie niet in dat een of andere minister moet bepalen welke de programma's zijn, welke hoogleraren geschikt zijn om onderwijs te geven en om aan research te doen. In een democratische situatie behoort het aan de academische gemeenschap om dat te doen.

VETO : In de rijksuniversiteiten heeft het academisch personeel

maar één derde van de stemmen. De rest komt toe aan studenten, politici, tegenwoordigers van patronaat en vakbonden. Als we de samenstelling van de Raad van Beheer van de K.U. Leuven bekijken, dan vinden we daar eveneens mensen van buiten de universiteit. A. Degue (Boerenbond), J. De Saeger (CVP), H. Detremmerie (BAC), bijvoorbeeld. Is er dan inderdaad zo een fundamenteel verschil tussen rijksuniversiteiten en vrije universiteiten ?

BLANPAIN : Wel, ik ben niet zo goed vertrouwd met de rijksuniversiteiten, maar daar liggen de fundamentele beslissingen bij de minister. Hier liggen die bij de autonome beleidsstructuur, bij mensen die democratisch verkozen zijn. En dat willen we ook zo behouden.

VETO : Maar intussen hebben we toch al een groot deel van onze autonomie verloren. De begroting kan maar in evenwicht gehouden worden door overdrachten van de ene post naar de andere. En precies voor die overdrachten is de toestemming van de minister nodig.

BLANPAIN : Precies. Ik vind dat al die criteria die in de wetten zijn ingebouwd ons aan banden leggen. De omkaderingsnormen, de verhouding 60 % wetenschappelijk vs. 40 % academisch personeel, en zo meer, men kan dat niet gelijk vaststellen voor elke fakulteit, voor elke afdeling. Men zou de universiteit een pak geld moeten ter beschikking stellen en zeggen : kijk, u gaat dat nu

Over benoemingen moet Leuven beslissen, niet één of ander rood kabinet

Alles is een kwestie van maat en van academische zelfdiscipline

op de beste wijze beheren.

VETO : Als u het zwaartepunt van de beslissingsmacht hier aan de K.U.Leuven bij de "academische gemeenschap" legt, hoe ziet u dan de banden met de maatschappij? Is er samenspraak?

BLANPAIN : O, zeer ruime samenspraak langs verscheidene kanalen en poorten. Een universiteit is onder meer een groep van hoogleraren die zelf betrekkingen hebben met heel wat instellingen naar buiten uit, met heel wat groepen. Ik vind dat de overheid op ons terecht en hopelijk beroep gaat doen voor het verstrekken van diensten. Ik denk aan ons academisch ziekenhuis, dat toch diensten verstrekt. Ik denk aan een heleboel instellingen van ons die in het kader van geconcentreerde acties, kontraktresearch enzomeer, onderzoek gaan doen voor de regering, mee gaan helpen spitsotechnologieën te ontwikkelen voor ondernemingen enzomeer.

VETO : Van de professorale banden met allerlei groepen en instellingen naar cumulis is maar een stap. De rechtsfakulteit is notoir voor zijn cumulis. Vindt u dat een goede reputatie?

BLANPAIN : Onze rechtsfakulteit heeft een goede reputatie, nationaal en internationaal. Een welbegrepen cumulis is m.i. een noodzakelijkheid. Het is voor heel wat rechtsvakken onmogelijk om de nodige ervaring te hebben als hoogleraar wanneer men geen contact heeft met de praktijk. Nu, men kan dat op verscheidene manieren doen. Wat mij betreft is het aangewezen contact te houden met de praktijk, doordat men bepaalde organisaties van advies dient, doordat men op een bepaalde manier konsult geeft, doordat men eventueel als plaatsvervangend rechter betrokken is bij het rechterlijk gebeuren. Voor de meeste vakken denk ik dat dat een goede zaak is. Alles is een kwestie van maat en van academische zelfdiscipline. Wat mij interesseert is of een bepaald

BLANPAIN Roger, Robert. Gewoon Hoogleraar. *Geraardsbergen, 05.11.1932. Gehuwd met D'Haensens Gabriëlle. Opleiding: Grieks-Latijnse Humaniora, Sint Catharina College, Geraardsbergen; 1956: Doctor Juris, KUL; 1957: Master of Arts, Columbia University (USA); geaggregeerde voor het Hoger Onderwijs met proefschrift over 'De collectieve arbeidsovereenkomst op het vlak van de bedrijfstak naar Belgisch recht'. Loopbaan: 1957-1958: assistent aan de Rechtsfaculteit KUL; van 1959 tot 1961: navorsers Nationaal Fonds Wetenschappelijk Onderzoek; 1961: docent aan de Rechtsfaculteit KUL; 1965-1966: Adjunkt-Kabinetschef van de Minister Staatssecretaris voor de Nederlandse Cultuur; vanaf 1965: directeur van het Instituut voor Arbeidsrecht; vanaf 1967: Gewoon Hoogleraar, titularis van de leerang Arbeidsrecht. Functies: vanaf 1972: voorzitter afdeling Arbeidsrecht en Sociale Zekerheid, KUL; expert EEG, Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, IAO; lid van de Raad van Beheer van de KUL; voorzitter van de Groep Gedragswetenschappen; lid Bureau Academische Raad. Voorzitter van de Belgische Vereniging voor Arbeidsverhoudingen; Wetenschappelijke leiding van het verzamelwerk Arbeidsrecht, van het Bulletin of Comparative Labour Relations; Editor in chief van de International Encyclopedia for Labour Law and Industrial relations (70 medewerkers uit verschillende landen). Beroeps: College De Valk, Tiensstraat 41, 3000 Leuven, tel. 016/23.09.71. Privé: Klein Dulestraat 46, 3009 Winksele, tel. 016/48.84.92. Datum info: 17.12.1979.

de hoogleraar zijn taak aan de universiteit vervult. M.a.w. of hij met bekwaamheid en met voldoende ernst zijn taak van hoogleraar waarneemt: op het stuk van lesgeven, op het stuk van onderzoek, op het stuk van begeleiden van wetenschappelijk werk, op het stuk van het ontvangen van studenten. Sommige van onze mensen werken 50-60 uur per week.

buiten. Het zijn ook alleen maar de zeer goede mensen zijn die men buiten vraagt, ja.

VETO : En indien een snoedaard niet genoeg zelfdiscipline opbrengt...

BLANPAIN : Dan moet de academische overheid ingrijpen.

VETO : Dat gebeurt momenteel niet, of moeten we denken dat die snoedaards er momenteel niet zijn?

BLANPAIN : Ik weet niet of dat niet gebeurt, ik denk dat er gevallen zijn waar men zeer diskrete vingerwijzingen geeft, dat moet niet noodzakelijk in alle dagbladen verschijnen. Hier en daar wordt wel eens druk uitgeoefend.

VETO : Uw zoon zit in de fakulteitsraad. Hoe gaat hij stemmen?

BLANPAIN : In volle vrijheid, hoop ik, en voor de beste...

VETO : Veel succes.

FRANK ROBBERN
POL VAN MELLAERT
JAN SEMPELS
BRUNO LEYNSE

ervolg van p. 12

INTERVIEW

R. VAN OVERSTRAETEN

VETO: Iets anders nu: hoe ver staat het met de commercialisering van zonne-energie?

RVO: Kijk, de zaak is op dit ogenblik niet 100% duidelijk en daarom nogal moeilijk. Persoonlijk zou ik het een mooi voorbeeld vinden van de impact die een universitair laboratorium kan hebben op een industriële activiteit in een land als België. Het onderzoek is een mengeling van fundamenteel en meer toegepast of gericht onderzoek. Ik maak niet graag het onderscheid fundamenteel/gegericht onderzoek, d.w.z. onderzoek waarvan men weet wat men er mee wil bereiken. Konkreet voor zonnecellen: de prijs moet gereduceerd worden en daaruit volgt ongeveer wat men gaat onderzoeken. Het betekent gewoon dat onderzoek dat gedaan wordt aan de universiteit kan bijdragen tot nieuwe industriële initiatieven en te leiden tot productie, in dit geval van zonnecellen waardoor men eventueel -dat hangt uiteraard af van de politieke beslissingen- een deel van onze energie in

België alternatief zou kunnen bekomen.

VETO: Dat is stof voor een gesprek op zich, dat we zeker later verder voeren. Alvast bedankt.

TOT SLOT

Het is zeker de moeite waard om deze problematiek, zoals die zich voor ons land stelt, ruimer te belichten, zowel technisch als politiek. We zijn dat dan ook vast van plan voor de komende weken. Via gesprekken met en analyses van bevoegde personen. Een belichting van de energiepolitiek. De discussie is immers te belangrijk om aan voorbij te gaan, gezien de standpunten die van diverse zijden loekomen rond het afsluiten van een energiekonventie -sinds 1 maart in werking- tussen publieke en priv elelectriciteitsproducenten. Misschien komt er dan toch nog het zo lang gevraagde parlementaire energiedebat, post factum weliswaar. Prof. Van Overstraeten heeft reeds aangegeven dat ook de universiteit hierin haar rol kan spelen, of de band tussen wetenschap en samenleving op zijn best: nieuw industrieel initiatief, industriële reorganisatie, wetenschappelijk onderzoek, informatie van de publieke opinie.

Cumul

Wat zij naast hun taak doen is mijn probleem uiteraard niet op voorwaarde dat het verrijkt is voor wat zij hier doen en voorzover hun taak daardoor niet in het gedrang komt. Maar dat komt misschien wel op hetzelfde neer. Ik ben geen cumulusjager en ik ga in het kader van de vrijheid die deze is van dit huis een gezonde cumulis voorstaan. En ik stel vast dat diegenen die het hardst werken ook de beste professoren zijn en het meest betrokken worden naar

REDAKTIE : Wilfried Alaerts, Bruno Leijnse, Jan Meysman, Marcel Meeus, Leo Paesen, Jan Sempels, Pieter 't Jonck, Paul Van Damme, Hans Van Den Broeck, Danny Vandenbroucke, Jan Verbanck

MEDEWERKERS : Polleke, Dirk Cos, Peter De Jonge, Emmy De Smet, Dirk De Naegel, Tom Van Cleemput, Kristien Van Hoolst, Dirk Vansintjan, Paul Rodts, Ingeborg Verplancke, Wannes Van den Broeck,

REDACTIESECRETARIS : Bruno Leijnse
LAY-OUT COORDINATOR : Dirk Cos
FOTOGRAFIE : Polleke & Dirk Cos

KARNAVAL IN LEUVEN

foto 1

In de gewone feestelijke sfeer trok dinsdag 3 maart rond 15 uur de karnavalstoet van de Leuvense Studentenklubs door het stadscentrum. Reeds kort na de middag dook de klub Westland (Diksmuide en omstreken) op de Oude Markt op om de laatste hand te leggen aan de viking-snek waarmee ze even later de Dijle, euh, de Bondgenotenlaan zouden afvaren. Alles onder het motto "Cris-

sis-Eetvis" alias Dijle-vis. Hun originele trekker was een soort mini-traktor op drie wielen die het wonderwel deed.

Reportage

Dirk Cos

Hans Van den Broeck

Zonder twijfel was dit de beste groep waar het op voorbereiding aankwam. Minstens even geestig nochtans was de klub die onder de naam "Steenkool op grootmoeders wijze" uitrukte. In traditioneel mijnwerkerspak gestoken voerden zij een stevig koppel rode kolen mee, dat bij de meest schilderachtige figuren - u raadt het - precies op halve hoogte hing. (zie voerpagina rechts boven) Seks en drugs en rode kolen. Duidelijk een groep die het publiek op zijn diepste gedachten betrapte. Typisch ook waren de groepen die zwelgend

door de straten trokken, lijfelijke uitbeelding van het hart van het Leuvense karnaval: het beste van onze bodem. "Bier te vieren sterkt de spieren" en geef ons nog ne stella. Appetijtelijker althans dan de klub die in je reinste Filippijno wonderdokterstijl trippen en ander vlees vanonder een wit laken op een draagberrie haalde (foto 5). Shocking shocking.

De stoet, die eerder geopend werd door de Stella Artois fanfare, werd afgesloten met de wagen van studentenprins BEEST I en zijn gemalin. Dezelfde jongeman was achteraf niet zuinig met gratis vaten in een bekende Leuvense zaal. (Foto's 1 en 7)

Rond halfvijf werd de namiddag voor de studentenklubs besloten met een ontvangst op het stadhuis (tien studenten per klub) en met de traditionele schouwing van de groepen (foto 2).

De organisatoren van het KVHV waren enigszins teleurgesteld over het niveau van dit jaar. Dat neemt niet weg dat er aardig wat publiek was opgekomen en dat er met grote bereidwilligheid werd toegekeken.

Ijzel en sneeuw veegden 's avonds de traditionele druktemakers naar binnen. Maar binnenin was het den des te warmer. Bij den Thier sloeg de damp er alweer uit. Hopeloos lang brilletje drogen voor de brillerds. Maar daarna verdekke dubbel zoveel leute en plezier, kwestie van 's avonds toch met een lichte tinteling in het hoofd in en 's morgens met een droge mond en de rest van het gamma uit het bed te kruipen. Maar zeg nu zelf, bij de aanvang van veertig dagen geheelonthouding moet ge toch eens alle goesting kwijtspelen hé.

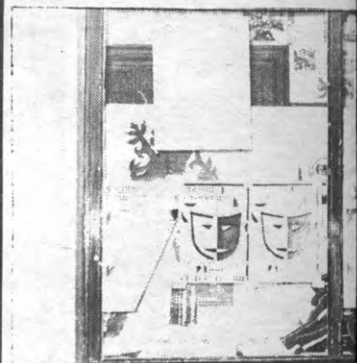
foto 2

foto 3

ORGANISATIE v

Karnaval in Leuven wordt traditioneel georganiseerd door het KVHV (Katholiek Vlaamse Hoogstudenten Verbond). De organisatie van de festiviteiten houdt 2 onderdelen in: ten eerste de karnavalstoet en ten tweede de drie T.D.'s. Voor deze 3 T.D.'s geldt éénzelfde inkomkaart die aan verklede mensen 80 fr. kost en aan niet-verklede 120 fr. (Iemand die zich had verkleed als gewoon student kreeg wel een grijslach maar geen korting.) Aan de stoet wordt vooral meegedaan door de studentenklubs, die zijn verenigd in het seniorenkonvent. Vroeger werkte het KVHV ook samen met de kringen. Deze waren verenigd in het fakultetenkonvent, net zoals het

EEN JAAR OUDER

TRADITIE

VERSUS

TOERISME

Dinsdagavond en -nacht dreunde de stampende pot op menige tafel in menig Leuvens kafee. Opvallend, in tegenstelling tot vorige jaren, was het vrij vroege einde van het pretcircus. Om half drie reeds scheen nagenoeg iedereen het wel voor bekeken te houden. De straten stroomden leeg.

Traditioneel is carnaval bovendien de gelegenheid waarbij je de grootste mensenmassa op éénzelfde ogenblik in de Leuvense straten ziet. Carnaval is het ogenblik waarop iederéén uit zijn kot komt. *Zou ik zeggen, want uiteindelijk blijkt dit minder en minder het geval. Je begeeft je natuurlijk altijd op glad ijs door je te wagen aan dergelijke schattingen, maar het had er de indruk van dat slechts 50 tot 60% van het aantal mensen van vorig jaar waren komen opdagen. Waaraan is dat te wijten? Het spektakel verliest aan kleur, aan intensiteit, aan betekenis ook. De karnavalfabriek lijdt aan onderbezetting van de produktiekapaciteit, dat is een klare zaak.*

vaak wél. Het is geen voorbereiden op een periode van soberheid, geen afreageren van een jaar frustraties. Het is integendeel een eskalatie ervan. Begrijp dit echter ook niet verkeerd. Hiermee is niet gezegd dat iedereen vecht, met glazen gooit, straalbezopen de anderen lastig valt, dat carnaval de dans der duivels zou zijn - een boevenfeest.

LAGE OPKOMST

Daarmee is enkel een langzaam vertroebelde atmosfeer van het gebeuren vastgesteld. Wij klagen niet aan. Het is een poging tot begrijpen. De lage opkomst is er wellicht niet vreemd aan. Anderszijds is het een niet te ontkennen feit dat Leuvens carnaval anno '81 *heel rustiger* was. Al is dat misschien juist te verklaren door die lagere opkomst.

Rustiger

Objektief kan je stellen dat het karnavalfest in het verleden vaak ontaard is in een massale slempartij: de morele wetten van de carnavalstaat betugelen openbare nuchterheid op een voorbeeldige manier. Vechtpartijen, glazengooierij en nauwelijks verholten vandalisme zijn legio. Maar wat erger id: het hele gebeuren was vaak *niets anders* meer dan een massale slempartij. En dat is zeker één van de oorzaken van een carnavalwereld in verval. Karnaval hoeft niet noodzakelijk een geforceerde boel te zijn. Maar *is* het

Betekenis verloren

De steeds verder om zich heen grijpende individuele ontspanningsbeleving, individualisering in het algemeen heeft hier heel wat mee te maken. De oorzaken daárvan proberen na te trekken is een onderwerp op zich. En carnaval heeft natuurlijk veel van zijn betekenis verloren, dat valt ook niet te ontkennen. Hier in Leuven is het geen feest van een gemeenschap, met geestelijk gemeengoed. Verder is de traditionele achtergrond weggevallen. Het feest vindt zijn oorsprong nu

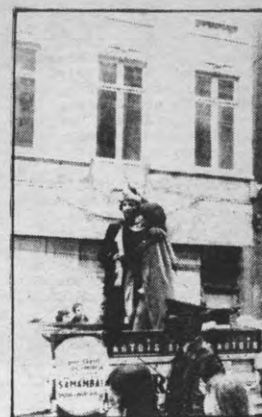

foto 7

foto 6

KARNAVAL

seniorenkonvent een onderdeel van het KVHV. Daar de specifieke taak van het fakulteitenkonvent nu wordt verzorgd door de A.S.R. en Kringraad werd het afgeschaft. Voor de stoet zijn er een aantal sponsors, zodat het KVHV iedere deelnemende club subsidieert ten belope van 10.000 frank. Daar het peil bedroevend laag lag werd beslist volgend jaar de subsidies achteraf toe te kennen aan de hand van het werk dat de club in zijn optreden heeft gestoken. Over de exacte financiële inbreng van de sponsors en over de uiteindelijke winst waren geen exacte cijfers te verkrijgen. Maar ja, u laat toch anderen niet in uw zaakjes neuzen, of wel?

foto 4

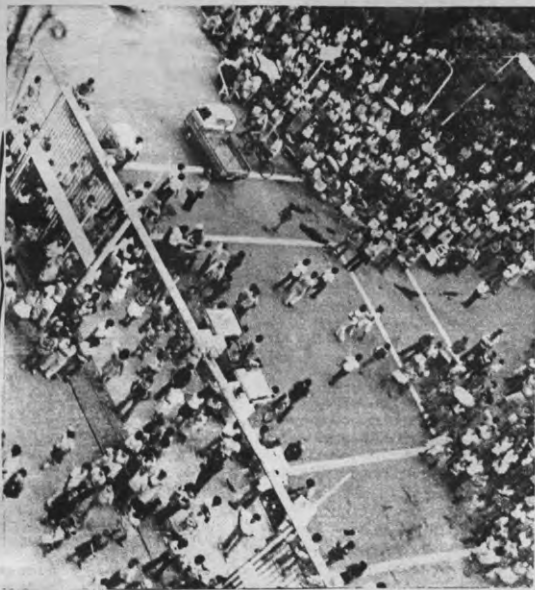

foto 5

Grote opkomst voor El Salvador debat

Op woensdagavond 25 februari 11. werd door de vier mensenrechtenverenigingen - Amnesty International, Pax Christi, de Liga voor Verdediging van de Rechten van de Mens, en de Vereniging voor de Verenigde Naties - een debat georganiseerd over de situatie in het Latijns-Amerikaanse El Salvador. Sprekers waren Ludo Van de Velde - priester, sinds enige tijd uit El Salvador gevlucht maar van plan om terug te keren - Bart Vonck - coördinator van het El Salvador-comité - Willy Kuypers - VU-Volksvertegenwoordiger -, Jef Sleecx - SP-kamerlid -, en Dirk Vandersypen - journalist en moderator op deze avond. Deze vijf sprekers werden door een 400-tal mensen opgewacht. De zaal bleek te klein op deze mensenstroom op te vangen. Aan interesse dus geen gebrek.

HISTORISCH OVERZICHT

Dirk Vandersypen leidde het debat in met een bondig overzicht van de economische en politieke situatie in de belangrijkste Centraal-Amerikaanse landen. Dat het Centraal-Amerikaanse volk reeds lange tijd onderdrukt, uitgebuut en vermoord wordt, hoeft geen betoeg meer. De guerrilla wordt actief en gaat in mei 1978 tot een openlijk offensief over. Deze opstand onder leiding van het sandinistisch bevrij-

dingsfront resulteert in een nederlaag. Doch belangrijk is de eenheid van alle progressieven, die een basis vormt voor verder verzet. Met het aan de macht komen van Jimmy Carter in 1976 wordt een minder conservatieve koers nagestreefd. Als lid van de Trilaterale Commissie stelt hij de mensenrechten centraal. Maar deze politiek zal het volk van La-

tijs-Amerika weinig baat bijbrengen. In mei-juni 1979 gaan de sandinisten over tot een definitief offensief. Ditmaal krijgen ze van verscheidene kanten steun: Venezuela en Mexico betuigen hun sympathie, Costa Rica en Panama bieden hulp aan de vrijheidsstrijders, en ook de Socialistische Internationale schaaft zich eensgezind

achter het FSLN. Vandaar komen we in El Salvador terecht waar in oktober 1979 dictator Romero afgezet wordt door een junta, bestaande uit de generaal Majano en Gutierrez. Gematigd links en fascistisch rechts stappen samen in de boot. Na enige weken wordt duidelijk dat dit een onmogelijk bondgenootschap is. Eind 1979 begint de oppositie zich dan ook opnieuw te roeren. Ze kan daarbij rekenen op een grote volksaanhang. De onverenigbaarheid van de standpunten binnen de partijen heeft de verbroekeling van de junta tot gevolg. Er wordt een nieuwe junta gevormd van militairen en christen-democraten, die met hun voorstellen tot landbouwhervormingen de volksmassa's proberen te sussen. In april-mei 1980 is er opnieuw een scheuring binnen de christen-democratische partij en wordt er een Democratisch Revolutionair Front; FDR opgericht. In november 1980 werd Reagan verkozen, en al snel wordt duidelijk dat hij een gans andere koers dan zijn voorganger wil voeren.

BELGISCHE POLITIEK

Aan de hand van deze achtergrondinformatie gingen de sprekers, ieder vanuit hun eigen ervaringen en inzichten, dieper op deze dramatische situatie in. Jef Sleecx en Willy Kuypers gaven een overzicht van de houding van onze Belgische politieke visie ten opzichte van El Salvador. Pogingen van beide parlementsleden om de Belgische regering via petities en interpellaties tot een standpunt te dwingen hebben tot nu toe weinig concreets opgeleverd. De houding van Charles Ferdinand Nothomb, minister van Buitenlandse Zaken, is hiervoor kenschetsend. Willy Kuypers uitte bovendien kritiek op het niet naar behoren functioneren van de informatiemedia. Het beheersen van de media door diegenen die aan de macht zijn, heeft tot gevolg dat alleen die informatie doorsijpelt die deze machthebbers als noodzakelijk en onschadelijk achten. Het weergeven van onnauwkeurige en onjuiste informatie is één van de redenen voor non-participatie van de bevolking, meent Kuypers. Sleecx en Kuypers riepen daarom op een massale sensibiliseringscampagne op gang te brengen, die de Belgische bevolking enerzijds kan voorlichten over de toestand in El Salvador en anderzijds tot concrete actie kan aanzetten. Bart Vonck sprak over onstaan en groei van de Salvadoraanse oppositiebewegingen, en legde de nadruk op de strijdbaarheid van dit volk dat zijn kracht put uit de jarenlange onderdrukking. Hij besloot met de simpele stelling: Revolución ó muerte. Dan kwam Ludo Van de Velde aan het woord, de enige van de vier sprekers die op basis van zijn persoonlijke ervaringen in El Salvador een stille getuigenis bracht van de rol van de Kerk in Centraal-Amerika, en van de dagelijkse miserie van het volk. Interessant was zijn uiteenzetting van de rol van de Kerk in Centraal-Amerika, en van de dagelijkse miserie van het volk. Interessant was zijn uiteenzetting van de rol van de Kerk in Centraal-Amerika, en van de dagelijkse miserie van het volk.

ting van de drie-kerkenindeling. Er zijn drie kerken in El Salvador: de Kerk van het verleden, het heden en de toekomst. Oner invloed van het Vatikaans Concilie waait er een frisse wind door de kerk van El Salvador, die zich in drie fasen laat omschrijven. In de eerste fase begint de kerk de armen te evangeliseren, zij legt de nadruk op de menselijke waardigheid en brengt een boodschap van hoop. De kerk wordt een wakker die het volk wakker maakt. Onder stimulans van de kerk gingen de armen inzien dat politiek er voor iedereen is. In de tweede fase beginnen de armen de kerk vragen te stellen. Zo ontstonden basiseen-schappen waarin de priesters samen met de armen naar oplossingen zochten. In de derde fase begint de kerk de mensen te evangeliseren vanuit de visie van de armen, en wordt de spreekbuis van de armen en verdrukt. Het is onder monseigneur Romero dat de kerk van El Salvador haar politieke verantwoordelijkheid opnam. Zijn stelregel was dat indien de armen vervolgd worden, ook de kerk vervolgd wordt. Dat niet alle bisschoppen en katholieken deze drie fasen van christelijke bewustwording doorlopen hebben, spreekt voor zich. De kerk van het verleden staat het verst af van de bekering, zij gaat hand in hand met de heersers en onderdrukkers, zij neemt tot taak de sociale orde (of wanorde) te verdedigen. Als godsdienstige waarden priemen: aanvaarden, bewaren, doorgeven. Volgens Ludo Van de Velde zitten vier van de vijf bisschoppen nog steeds in dit model evenals heel veel priesters. De kerk van het heden en van de toekomst is het met het uitgangspunt van de kerk van het verleden niet eens. Hun godsdienstige waarden zijn: beleven en handelen. Deze kerk verzet zich tegen de huidige onderdrukkende maatschappelijke structuren en doet een radicale oproep tot bekering. Zij stelt dat de kerk er is voor iedereen. De kerk van de toekomst is daarenboven een profetische kerk - een kerk die toekomst en hoop wil geven aan het volk. Deze kerk heeft dan ook een kritische functie, nl. een oproep tot bekering en verantwoordelijkheid, ook op politiek vlak. De kerk van heden daarentegen heeft geen profetische dimensie. Het is een kerk die het lijden van de massa ziet, maar dit langs caritatieve weg tracht te verhelpen. De basiseen-schappen in El Salvador bevinden zich tussen de kerk van het heden en deze van de toekomst. Het is daarom dat ze vervolgd worden. De debatavond werd afgesloten met een vraag en antwoorduurtje dat rustig nog wat had kunnen doorlopen. Tot slot werd nogmaals opgeroepen tot het doorpakken van foutieve berichtgeving, en om mogelijke morele en financiële solidariteit gevraagd. We komen eindelijk in beweging. Al is het slechts een minderheid die op haar manier uit het getoetiseerde en het passieve aanhoren van al deze menselijke ellende wil komen en naar haalbare actievormen wil zoeken. Alie beeftes helpen om dit/ uitgebuut en ge terroriseerd volk uit zijn lijden te verlossen. En daar is het toch om te doen. Of niet soms?

Annette Smedts namens Amnesty International Pax Christi Liga ter Verdediging van de Rechten van de Mens Vereniging voor de Verenigde Naties

NOGMAALS STUURGROEP KULTUURRAAD

In verband met de laatste Stuurgroep van Kultuurraad (17-18 januari jl.) is er heel wat verandering ontstaan, waarin ook geen klaarheid werd geschapen in vorig Veto-nummer (jg. 7 nr. 8). Toch is de zaak redelijk eenvoudig - hoewel niet rooskleurig.

Zonder opnieuw uitvoerig de probleemstelling uit te doeken te doen (daarvoor kan je nog terecht in het speciale krantje ter voorbereiding van die Stuurgroep -nog op 't Stuc verkrijgbaar), toch even in een notedop de kern van de zaak.

Toen Kultuurraad 't Stuc ging betrekken wilde zij werk maken van de opbouw van een culturele sektor aan de unif: een door-gedreven en continue samenwerking tussen participatie (werkgroepen) en confrontatie (programma's) wat culturele werking en vernieuwing betreft. Dit werd gereëaliseerd binnen de structuur waarvan Kultuurraad deel uit maakte (A.S.R.) en op basis waarvan zij georganiseerd was (beleid uitwerken vanuit kring-vertegenwoordiging in een algemene vergadering). Binnen Kultuurraad werd, naast de bestaande kringwerking, een centrale ("Stuc"-)werking opgezet. Reeds in het eerste werkingsjaar (77-78) was Kultuurraad er zich van bewust dat deze dubbele

functie binnen één organisatie niet de optimale formule was; dit thema kwam ook steeds terug op achtereenvolgende stuurgroepen van Kultuurraad. Moelijkheden zijn inderdaad niet uitgebleven en de afgelopen maanden werden ze akuit (infrastructuur, financiën, personeel), in die mate zelfs dat een normale werking dit jaar reeds ernstig gestoord werd in beide werkingsonderdelen omdat er hic et nunc oplossingen moesten gevonden worden voor deze problemen. Dit maakte Kultuurraad er duidelijk van bewust dat deze wankel toestand niet verder kan gezet worden en er nu een oplossing aan gegeven moet worden die zowel de kringwerking als de centrale werking optimale werkingskansen biedt vanaf volgend academiejaar.

Over dit laatste handelde de Stuurgroep Kultuurraad van januari integraal. Hieruit kwamen een aantal opties die een week later werden doorgestuurd naar de leden van de algemene vergadering van Kultuurraad ter bespreking. Het is immers de procedure dat de algemene vergadering beslist over de resultaten van een Stuurgroep Kultuurraad. Op de algemene vergadering Kultuurraad van 31 januari was het niet mogelijk reeds uitsluitend te beslissen over de Stuurgroep Cultuurraad

groep. Daar werd afgesproken de materie te behandelen op de volgende vergadering (13 februari) na bespreking in elke kring. De uiteindelijke bespreking ging echter door op 19 februari. Hier onderschreef de algemene vergadering de principiële stellingname van de Stuurgroep Kultuurraad waarin gesteld wordt dat een tweedeling tussen de centrale werking ('t Stuc) en een coördinerende kringgerichte werking (Kultuurraad) noodzakelijk is. Deze beslissing maakte het mogelijk om verder stappen te ondernemen om tot een concrete realisatie ervan te komen. Alle problemen en consequenties zijn hiermee nog niet van de baan; maar in voorbereiding van een volgende stuurgroep (rond mei) worden hiervoor in de algemene vergadering van Kultuurraad voorstellen uitgewerkt. Tegen dan moet er ook duidelijkheid zijn over concrete materiële garanties om de ontduubeling mogelijk te maken. Zijn er die niet, of niet voldoende, dan staat het nu al vast dat de centrale Stuc-werking, zoals we die nu kennen, niet meer zal functioneren, om niet te zeggen: volledig zal verdwijnen.

algemene vergadering Kultuurraad

Brandramp Op ESAT Chips : met paprika

Afgelopen week is één van de onderzoeksafdelingen aan onze universiteit op een minder aangename manier in het nieuws gekomen. Een brand sloeg het ESAT-onderzoekscentrum, dat geleid wordt door prof. R. Van Overstraeten, onder de gordel. De kampioen is weliswaar niet uitgeteld, maar toch genoodzaakt tot een herstellingsverlof van één à twee maanden. Inderdaad, ESAT dat met zijn verschillende laboratoria gevestigd is in het instituut voor elektrotechniek aan de Kardinaal Mercierlaan te Heverlee, is een oord aan de K.U.L. waar ca. 110 vorsers, doctorandi en technici constant op zoek zijn naar innovaties op domeinen van de absolute spitstechnologie. Dank zij intense, gedurende jaren aangehouden inspanningen is men erin geslaagd een op zijn minst benijdenswaardige faam op te bouwen in binnen- en buitenland. Deze brandramp komt uiteraard hard aan, maar haar voorstellen als een mokerslag die de onderzoekers in kwestie op de buik dwingt - zoals in de dagbladers gebeurde - is overdreven.

Het Instituut voor Elektrotechniek is onderverdeeld in 3 afdelingen: een afdeling Vermogen en industriële toepassingen, een afdeling micro-gevoel, en het ESAT-onderzoekscentrum. ESAT: Elektronika, Systemen, Automatisatie en Technologie. Je kan de werkzaamheden van ESAT in drie grote activiteiten onderverdelen: (1) alle onderzoek op gebied van de chips, (2) zonnecellen, en (3) elektronische systemen, informatica a.d. Het gaat hier dus om een vrij groot laboratorium: in totaal ca. 100 mensen. Het onderzoek dat er gebeurt is altijd een combinatie van vrij fundamenteel onderzoek naar eigenschappen van materialen of naar wiskundige methodes en van toegepast onderzoek op het gebied van micro-elektronika en zonnecellen.

BRAND !

Het onheil sloeg toe in één van de deelactiviteiten van het onderzoek i.v.m. chips, het speurwerk op het gebied van de geïntegreerde schakelingen. De processingruimte werd totaal vernield.

Een kleine uiteenzetting. De complexiteit van de geïntegreerde schakeling, meer en meer aangeduid door de benaming "chip" neemt zeer sterk toe. In plaats van één komponent voegt men nu honderdduizenden komponenten samen op één plakje silicium.

Het ESAT-laboratorium is bestendig bezig met ontwerp en uitvoering van nieuwe, dergelijke schakelingen. Gezien de bijzondere

doctoraat werken, ook buitenlanders.

Alle geplande of in afwerking zijnde geïntegreerde schakelingen moeten herbegonnen worden. Het onderzoek is evenwel niet reddeloos verloren. Mits eenzelfde infrastructuur kan je die dingen opnieuw maken. En het ziet ernaar uit dat zulks al over een maand zal kunnen gebeuren. De processing kan dan hervatten in een ander lokaal, met weliswaar gedeeltelijk licht verouderde apparatuur. Maar mits werken in twee ploegen zullen dan alle onderzoeksactiviteiten wsch. opnieuw hun normaal verloop kennen.

Heel wat mensen hebben onmiddellijk de koppen bij mekaar gestoken om de ontbrekende apparatuur zo snel mogelijk te vervangen. En als dat tijdelijk zich beperkt tot amper één, maximaal twee maanden, dan is dat groen-deels te danken aan de zeer sterke inspanningen van iedereen. Alle diensten van de universiteit zijn volop ter hulp gesnel: technische dienst, kuisploegen, verzekeringsdienst... Mensen van de eigen afdeling zijn uiteraard vanuit hun intrinsieke motivatie bereid overuren te maken.

Uiteindelijk betekent de brand dat waar er tot vorige week twee processingruimtes beschikbaar waren, waarvan één goed uitgerust (die is afgebrand), nu al het werk in één ruimte moet geschieden. En de vernieuwing hiervan was overigens voorzien voor de nabije toekomst.

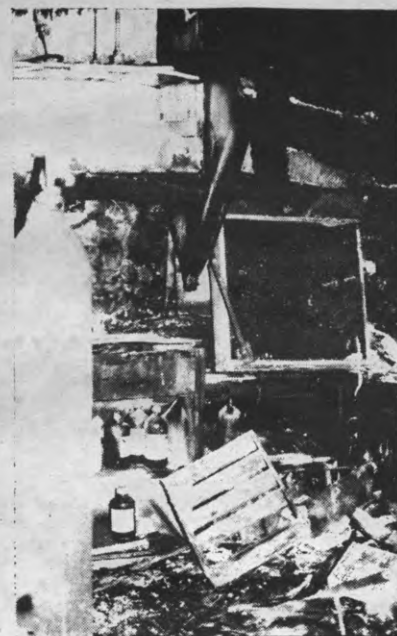
Het verlies aan wetenschappelijk werk moet uiteindelijk relativerend worden. Van het theoretische basisonderzoek, van het ontwerp, gaat niets verloren. Enkel onafgewerkte projecten in hun uitvoeringsstadium (processing) zijn getroffen. En hun aantal houdt de ESAT-staf bewust zo laag mogelijk. Uit voorzorg. Een deel van het fundamenteel onderzoek gaat bovendien gewoon door.

re complexiteit gebeurt het ontwerp per computer. Onderzoek naar computermethodes is dan ook één van de opgaven. Dat is één aspect: ontwerp. Tweede aspect is de uitvoering: het maken of processing van de chips. Hier komen heel wat apparaten aan te pas: de "keuken" a.h.w. Het is juist die "keuken" die uitgebrand is. Is dat dramatisch?

RELATIVEREN

In dat labo, de processingruimte, werken "maar" zeven mensen. Wel verloopt nagevoeg alle onderzoek in één of ander stadium van de uitvoering op die plaats. In die zin zijn heelwat mensen geraakt in hun vorschingswerk, althans in één deelactiviteit ervan. De precieze weerslag varieert met de verschillende niveaus van onderzoek. Eerst en vooral zijn er de ingenieursstudenten die voor hun eindwerk te maken hebben met het processinglabo. Ze laten er, als kroon op het werk, de bestudeerde schakeling processen. Dit onderdeel van hun eindwerk moet dus wegvallen: bloothoofds de ingenieurswereld in, m.a.w. De ontworpen schakeling, vrucht van hun voorbereidend werk, zullen zij dus niet in werking zien. Alhoewel dit wenselijk ware geweest heeft het geen grote consequenties, zeker niet op hun eindwerk als dusdanig.

Anders is het gesteld met de doctorandi. Hun aantal is vrij groot: 55 à 60 mensen plus een aantal onderzoekers die er na hun

of gerookt !

gericht op vernieuwende studie. Ten tweede is er wel degelijk rekening gehouden met mogelijke tegenslagen. "Niemand hoopt natuurlijk op iets dergelijks, maar je kan altijd problemen krijgen bij een bepaalde processing", zegt prof. Van Overstraeten. "Men moet de zaken bij dergelijke spitstechnologieën altijd wat ruimer zien in de tijd."

SENSATIE

Bij de mensen van ESAT is er anderzijds wel enige ontevredenheid ontstaan over de sensatie die de dagbladers veroorzaakt heeft rond het ongeluk. De schade werd met name geraamd op zo'n 200 miljoen frank.

Die kunnen apparatuur aantasten. De vraag is: in welke mate is dat gebeurd. Dat zal gewoon technisch geëvalueerd worden door de experts van de verzekeringsmaatschappijen. Men is ook andere mensen gaan vragen hoeveel schade er zou kunnen zijn. Schijnbaar hebben sommige mensen van buiten de afdeling niet uit het betreffende laboratorium dus, gesproken over dergelijke cijfers. Volgens mij is dat totaal uit de lucht gegrepen."

Hans Van den Broeck

INTERVIEW RVO

Een ander onderzoek dat hier gebeurt, is de ontwikkeling van zonnecellen, die een fotovoltaïsche omzetting van zonne-energie mogelijk maken. Zal de brand van maandag daar geen weerslag op hebben, want ik heb toch wel de indruk dat dit onderzoek in een vrij ver gevorderd stadium verkeert.

RVO: Er zijn op dat gebied twee activiteiten. Ten eerste, het ontwikkelen van een technologie die zal omgezet worden in een industriële productie. De brand heeft daar weinig gevolgen voor. Alleen de manier van werken gaat enigszins moeten aangepast worden. Men gaat voor een deel ook op een andere plaats moeten werken. We verliezen daar dus enkele dagen. Een tweede activiteit is meer fundamenteel onderzoek, meer op lange termijn. Het grote op het gebied van zonne-energie, van foto-voltaïsche omzetting is de prijs per kilowatt. Die moet nog sterk gereduceerd worden. Nu zijn we bezig met de studie naar nieuwe soorten zonnecellen waarvan het rendement hoger is. Er is ook vrij fundamenteel onderzoek om te zien: wat zijn nu de fundamentele beperkingen? Waarom kan het rendement niet hoger gemaakt worden, enz... Dat onderzoek gaat ook, zoals het andere, wat verdragings krijgen.

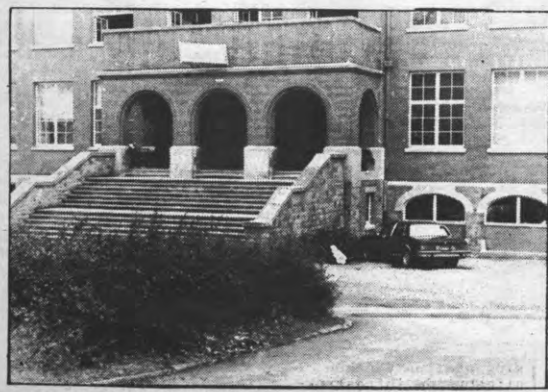
WETENSCHAPPELIJK

Sommige doctorandi zien hun doctoraatswerk dus verlengd met een tweetal maanden. Maar voor een groot aantal zal de brandram) zelfs helemaal geen consequenties hebben.

Blijft dan het contractonderzoek voor de industrie en de weerslag op de onderzoeksfondsen als gevolg van eventuele verdragen. ESAT zal zijn verplichtingen normaal kunnen naleven, aldus prof. Van Overstraeten. Hij haalt hiervoor 2 redenen aan. Enerzijds doet ESAT weinig aan 'echt' contractonderzoek, dat zeer strak gedefinieerd en aan tijdsbeperkingen onderhevig is. ESAT's onderzoek is eerder

Prof. Van Overstraeten hierover:

"Ik heb nooit een dergelijke cijfer over mijn lippen laten komen. De schade is beperkt gebleven tot een drietal lokalen. En het is de vraag om die schade te evalueren. Maar die zal waarschijnlijk liggen tussen de 20 en 40 miljoen. Het zou natuurlijk kunnen dat er door de rookontwikkeling elders in het gebouw schade is aangericht. De zeer kleverige rook, die ook bepaalde gassen bevatte, voerde overal roet rond. Brand taait bijvoorbeeld elektriciteitsleidingen aanen daardoor komen chloorhoudende dampen vrij.

vervolg van blz. 1

Hetze

Jan SEMPELS, buro-lid van Kringraad en studenten-vertegenwoordiger op de Akademische Raad, stond hen te woord. Hij wees er de bezetters op dat de A.S.R. een organisatie is die bestaat uit de verkozen vertegenwoordigers van de kringen en dat zij poogt rond belangrijke punten een consensus te bereiken onder de kringen om alsoo voor de studenten betere werkomstandigheden en een betere vorming te verzekeren. Hij verwees naar het feit dat het KVHV door zijn aktie de kringen passeerde en er hen in feite van beschuldigt de studenten niet te vertegenwoordigen.

De achtergronden van het optreden van het consortium KVHV, CDS en NSV moeten echter duidelijk niet gezocht worden bij hun bekommernis voor een studentwerking die niet demokratisch zou zijn. De stimulans schijnt uit te gaan van het CDS (CVP-studenten) die reeds enige tijd met financiële moeilijkheden te kampen hebben. Vermoedelijk zien zij in de zgn. grote A.S.R. begroting een middel tot expansie. Ook de enorme mogelijkheden die een organisatie als de ASR biedt vanuit het standpunt van ledenwerving voor een politieke partij schijnen hen in tussen duidelijk te zijn geworden. Zij begrijpen niet dat de A.S.R. zich buiten elk partijbelang wenst te houden. Zij begrijpen niet dat de A.S.R. geen verlengstuk van de C.V.P. wenst te worden. Hun optreden samen met een extreem-rechte organisatie als het NSV is méér dan bedenkelijk. Wil de CDS soms stellen dat de A.S.R. het N.S.V. nodig heeft om demokratisch te gaan werken?

De bezetting nam een einde rond 15.40 u toen de KVHV-leden c.s. na een ultimatum door de opgeroepen A.S.R.-sympathisanten werden verdreven. Dat gebeurde vrij rustig en gelukkig zonder bloedvergieten.

Rechts Jan Sempels. Links een Panorama-filmploeg.

Eerder had KVHV-preses Eric Nobels een gesprek met VTK-preses Wiet Grommen, met Sportraadvertegenwoordiger Luc Ceysses en met de algemene secretaris van de A.S.R. Pol Heydens.

Later op de avond kwamen in een Scorpio-uitzending nieuwe elementen aan het licht. Zo distancieerde CDS-voorzitter Luc Decreus zich van zijn collega vice-voorzitter Luc Deprost door te stellen dat deze aktie niet door CDS als organisatie werd gevoerd, maar door mensen in persoonlijke naam. Luc Deprost van zijn kant had op de vergadering met Jan Sempels en andere A.S.R.-leden het woord genomen in naam van de C.D.S.-studenten, zoals de aanwezigen kunnen bevestigen. Moeten we hieruit besluiten dat de aktie het werk is van enkele heethoofden? Misschien. Feit is dat hier duidelijk gemikt wordt op een hetzje tegen de A.S.R. Niet op basis van feiten, niet op basis van een grondige kennis van de problematiek en van de werking van de A.S.R., wel integendeel op basis van vooroordelen en laster. Wat bv. nooit in hun pamfletten wordt vermeld is hoe Luc Decreus pas op 7 of 8 januari 1981 voor het eerst op de A.S.R. binnenliep om de begrotingen op te vragen, en meer inlichtingen te verwerven. Hij deed dat niet via zijn kring. Meer nog, hij heeft zelfs nooit enige aktiviteit in zijn kring aan de dag gelegd. En nochtans is

hij de auteur van een pamflet waarin de A.S.R. wordt belasterd en waarin hij zijn danige verontwaardiging uitdrukt dat hij zijn CVP-ideologie niet in het A.S.R.-programma weerspiegeld vindt. Hoe zou het ook kunnen? Wie bij de parlementaire verkiezingen niet stemt kan toch ook niet verwachten dat zijn stem wordt gehoord? Waarom neemt de heer Decreus niet deel aan de verkiezingen binnen zijn kring, als hij vindt dat er verandering moet komen binnen de A.S.R.? Waarom wendt hij zich niet tot Tony Heeren (VRG), die een zeer gerespekteerd vertegenwoordiger is binnen Kringraad en op de Akademische Raad? Denkt hij dat zijn stem luider klinkt dan deze van het VRG?

De A.S.R. staat open voor alle studenten. Maar er zijn gekke wegen om er zijn opvattingen in te berde te brengen. Daartoe behoren bezettingen duidelijk niet.

Bruno Leynse

LEZERS - BRIEVEN

Geachte Veto-redaktie,

Als voorzitter van Merkat (aardrijkskundige kring) voel ik mij op zijn minst geveerd door het CDS-pamflet dat enkele weken terug onder het welwillend oog van onze nationale BRT (wat een toeval zeg!) aan de Alma's werd uitgedaald. Natuurlijk speelt hier het feit mee dat ik wel degelijk ASR-gevoeligen en dus eigenlijk dit pamflet niet had mogen lezen.

Binnen CDS blijkt een nogal eigenaardige opvatting te heersen over de werking van de ASR. Vooreerst vraag ik mij af op welke argumenten CDS zich baseert om te stellen dat ASR een ondemokratische organisatie zou zijn. Voorname beslissingen binnen ASR worden nog altijd door de verschillende algemene vergaderingen genomen waarin officiëleafgevaardigden van ALLE Leuvense kringen zitten. Deze vergaderingen zijn open en ik wacht dus met spanning op het oogenblik dat iemand van CDS zich verwaardigt om eens een vergadering bij te wonen (desnoods vermomd als AMPADA-lid) teneinde eens met eigen ogen te kunnen zien hoe de besluitvorming binnen de ASR verloopt.

Ik vind het ook eerder schrijnend te moeten vaststellen dat de jongeren van de grootste partij van België niet in staat blijken te zijn om begrotingscijfers, die zij op simpele aanvraag van een ASR-vrijgestelde hebben gekregen (en dus niet dank zij hun noeste speurderszin hebben ontdekt) fatsoenlijk te interpreteren of zouden ze het bestaan niet kennen van sociale lasten die eerst van die 4,5 miljoen afmoeten. Zo zouden we nog wel even kunnen verdergaan. Het hele pamflet komt mij over als een goedkope poging om een organisatie door pure laster in discredit te brengen bij de studentenbevolking. CDS moet dan wel beseffen dat studenten volgens mijn bescheiden mening niet zo stom zullen zijn om in deze vrij doorzichtige val te trappen. Hoogachtend, Gerard Govers, asr@kruis

Treinliteratuur: normen met bittere smaak

Hoe staat het met uw zelfbeheersing is de titel van een psycho-test die in B-revue, het treinbehang verschenen is. Alsof B-revue een dergelijke psycho-test nodig heeft voor haar lezers. B-revue behoort immers tot dat slag tijdschriften die enkel gelezen kunnen worden door mensen die überhaupt veel zelfbeheersing hebben, behoort dus tot de familie Libelle-achtigen. Toch bevat de schimmel ook nog vintantjes: zo'n test is uitstekend bruikbaar als werkinstrument om de waarden en normen die het blad verspreidt te bestuderen. Een aantal verderfelijke waarden kennen we reeds uit het hoofdartikel.

"Nabij Brussel groeit een stadje" is de titel ervan "De universitaire nederzetting in Woluwe biedt als meeformule iets wat het midden houdt tussen commune en individualisme. Men leeft er anders, de vergelijking met onze traditionele wooncentra is volkomen zoek. (...) Wat echter stoort en zelfs schokt, is het schrijnend gebrek aan respect voor de omgeving: graffiti, verwoeste deuren, gehavende gevels; verwaarloosde planten- en bloembedden duiden op een mentaliteit van de bewoners die maar moeilijk valt goed te praten." Men leeft er dus anders in dat "kleinschalig woon-curiosum" en dat is tof, maar het stoort en het schokt.

Een blik op de betere waarden wordt ons nu gegeven via de psycho-test, 12 vragen met 4 antwoordmogelijkheden die gekwoteerd worden op een 11-puntenschaal.

Binnen CDS krijg je als je van steen bent: je negeert fysieke en psychische aanrandingen of je lacht hartelijk mee als je belachelijk gemaakt wordt. Over de

steensoort kan twijfel bestaan: je mag een tikkel-tje poreus zijn (de meest verbreide tekortkoming), afbrokkelen doe je niet. Flaters of falingen raken je immers niet, een persoonssoort (van het andere geslacht, wat dacht je) laat je uitgesproken en opvallend neutraal. Als je tegenover haar of hem ondernemend bent, krijg je direct nul op het rekwest. Voor de overige slechte eigenschappen is men zeer vergevingsgezind. Als je wraak neemt met voorbedachten rade krijg je nog 2 punten. Leuk is ook dat een fysieke aanval die met gelijke munt terugbetaald wordt (3) beter is dan een krachtiger mep terug (1).

Als je impulsief reageert dan doe je dat immers rationeel. Tussen berustend en in stilte lijden en gevoelsmatig reageren heb je nog een derde mogelijkheid die verrassend hoog scoort: je zoekt een zondebok. Als er niemand in de buurt is die aansprakelijk kan gesteld worden voor een stommetit die jij begaan hebt, "zoek je ijverig (sic) of er toch niet iemand is die je het beburde desnoods in direct in de schoenen kan schuiven". Zes (6) punten. Overigens is "absolute onverschilligheid voor de noden of de gevoelens van andere mensen" een duidelijk minder slechte (verwinkende) eigenschap dan gebrek aan ambitie, lusteloosheid en genot-zucht, maar dat wisten we al.

Na oplossing van de test -geslaagd met onderscheiding- heb ik het blad uitgeschouwd en gestolen. Volgens de fatsoensnormen moeten slechte literatuur en (dus) slechte invloeden immers gemeden worden als de drugs, de ophiters, de werkvijvers en de extreme misten. Dirk De Coster

Werkgroep grafiek

27 maart om 20 u in 't Stuc; 100 BF. Een enige aanbieding om ook jou de esthetische vervoering te laten smaken die gewoonlijk voorbehouden blijft aan het select gezelschap van rijke beurzen, al dan niet geparfumeerd. Een Javaan, een Balinese meisje en een Balinese jongen staan in voor een schitterende vertoning. De dansen in Java zijn meestal gekoncentreerd rond de vorstenhoven; ingetogen bewegingen vol gratie, waarbij ook de vingerbewegingen van grote betekenis zijn. Sierlijk is ook het werken met de slippers van de zijden

danssjerpen. In tegenstelling tot Java is de dans in Bali een gemeenschapsgedrag. De harmonie tussen hemel, aarde en mens wordt gewaardeerd door hun gezamenlijk werk op de akkers, in hun talrijke ceremonies en festivals. Het prestige van elk dorp kan je meten aan hun dansgroep en "gamelan" orkest. Onder de meer dan 50 dansen vind je de "trance" dansen, waarin men de goden smeekt het onheil af te wenden, de "Baris" of speerdans, die de moed van de krijgers looft, en de "Legong", de dans van de hemelinnen.

Balinese dans

Deze dansers zijn niet de officiële showdansers die als toeristische folder worden uitgestuurd door de regering, maar authentieke dansers zoals ze uit hun dorp werden weggeplukt voor een eenmalig verblijf in België. We hopen dat hun waarschijnlijk beperkte kennis van het Engels hen toch zal toelaten een korte workshop te organiseren na de voorstelling. De bedoeling zou zijn in aanraking te komen met enkele elementaire dans-technieken, ter verrijming van onze danstaal. Eind vorig jaar startte de werkgroep Grafiek met een lay-out atelier. Door het ter beschikking stellen van een

tuur waar alle materiaal voorhanden is en van medewerkers die opdrachten uitvoeren en begeleiden, wil het lay-out atelier het medium grafiek toegankelijk maken voor iedereen. Organisaties en personen kunnen hier dus terecht voor hulp bij lay-out en voor ganse en deelopdrachten (ontwerpen en drukklare maken van affiches, folders, tijdschriften, brochures, ...) Er wordt ook uitgekeken naar een gewetenswaardige om dit mee te helpen realiseren. Voor alle inlichtingen kan je terecht, elke namiddag van 2 tot 6 in de Blijde Inkomatstraat 115 te Leuven. Telefoon 016 23 96 92.

Eén van de rechtse extremisten die deelnam aan de bezetting. Een ander NSV-lid ver-

toont zijn belang voor de camera.

VERBLUFFENDE AKTIE ROND EL SALVADOR

Gans Leuven in beweging

EL Salvador is een klein land in Centraal-Amerika, met 5 miljoen inwoners en omgrens'd door Nicaragua, Guatemala en Honduras.

HET VOLK.

Het is een landbouwland waar koffie, katoen en suikerriet de belangrijkste rijkdommen zijn. Maar niet voor het volk. De meeste arbeiders zijn immers verplicht om als dagloner te

gaan werken in de uitgestrekte plantages van de grootgrondbezitters, waar lonen van 20fr. per dag geen uitzondering vormen. Degenen die deze toestand niet meer uithouden en dus naar de steden trekken, belanden meestal in de krottenwijken, dikwijls werkloos en anders verder uitgebuit als industriearbeider.

de machthebbers

Een groep van 14 steenrijke families die zeer veel bindingen heeft met buitenlandse ondernemingen, kan rekenen op de steun van het leger en de junta (regering) om zijn machtspositie te verdedigen. De onderdrukking van elk protest is meedogenloos hard, vooral het laatste jaar. In 1980 hebben leger en paramilitaire groepen, hierbij sterk gesteund door de Verenigde Staten, minstens 100.000 mensen vermoord. Het waren boeren, arbeiders, studenten, vrouwen en kinderen. Dit wil zeggen: iedereen die opkomt voor het volk, is een vijand van de junta die zegt desnoods 100.000 doden te willen maken om de "orde" te herstellen.

het verzet

Sinds begin 1980 opnieuw gebleken is dat alle belofde hervormingen weer niet worden doorgevoerd of slechts een voorwendsel waren om de onderdrukking nog te verscherpen, is het ver-

zet tegen de junta zich langzamerhand gaan verenigen in het Democratisch Revolutionair Front (FDR), waarin nu ongeveer 80% van de bevolking is vertegenwoordigd. Ook hebben de verschillende guerrillabewegingen zich verenigd in het front Farabundo Martí voor Nationale Bevrijding (FMLN). Ondanks de ongelijke strijd (door de massale steun van de USA aan de junta) blijft dit volk vechten voor de vrijheid. ZIJ REKENEN OOK OP ONZE STEUN.

BELGIË

In België gaat een deel van de bevolking zich solidair opstellen met het verzet. Partijen, bewegingen, organisaties... In de rangen van de CVP, die vooraansnog Duarte (president) steunt en hoopt op mogelijkheid van vrije verkiezingen, gaan meer en meer mensen ook het verzet steunen. 200 priesters publiceerden in die zin een open brief in verschillende kranten.

LEUVEN

Op 20 januari 11. waren wij met vele vertegenwoordigers van groepen en bewegingen bijeen voor de eerste stap. Het werd niet met zoveel woorden gezegd, maar het was duidelijk merkbaar aan de grote opkomst: het bloed van de meer dan 10.000 doden in El Salvador had niet alleen ons geweten geraakt, het had ons opgeroepen tegen deze volkerenmoord. Die avond in januari hebben wij de eerste stap gezet in onze solidariteit met het volk van El Salvador. Ondertijd is duidelijk gebleken dat wij op die avond ook solidair zijn geworden met elkaar, vertegenwoordigers van allerlei groepen en bewegingen van allerlei gezindten. Wij hebben ons niet alleen verzameld, wij hebben ons aaneengesloten om samen onze concrete weg van solidariteit uit te stippelen en ook te gaan. Bij het op gang brengen van de solidariteitsbeweging staat deze gedachte voorop: wij beginnen klein, in eigen milieu, op eigen terrein, met haalbare activiteiten waar de mensen bij kunnen en effectief ook aan meedoen. En 21 en 25 maart worden dan twee topdagen, waar we naartoe leven en die een klimax voor de voorbije solidariteitsactiviteiten zijn. Het eerste akkiepunt van 20 januari was dan ook: dat alle vertegenwoordigers van groepen en bewegingen hun achterban zouden verzamelen en oproepen om mee te doen. En daarmee zitten wij nu volop en voorgoed in de tweede fase van het El Salvadorproject: een periode van effectieve werking, van bewustmaking en solidariseren in de verschillende groepen en bewegingen, waar het maar kan in Groot-Leuven.

ALLE KATHOLIEKE SCHOLEN van Groot-Leuven zijn met de leerlingen begonnen aan informatie en bewustwording onder de vorm van lessen, gastspreekers... Zij richten op 21 maart een STILLE TOCHT door Leuven voor alle scholen: zwarte vlaggen, één spandoek met "Neen aan de 100.000 doden", een vlagschrift voor de kijkers met een verantwoordelijkheid in de vorm van de tocht. De ouders van de leerlingen werden om hun medewerking gevraagd... Er werd een brief

en één gericht aan de heer Tindemans. Verder proberen zij ook hun werking te verbreden door de scholen van het NUHO uit te nodigen mee te doen. Er kwam al positieve reactie vanwege de verpleegsterschool van de Naamse straat en de Sociale Hogeschool van Heverlee. Nog breder genomen, richt het El Salvadorkomitee een uitnodiging naar de Rijkscholen om zich aan te sluiten bij de beweging. De dekenijen van Groot-Leuven, en dus alle parochies van Leuven, stellen hun vastenaktie in het teken van El Salvador. De Derde Wereldgroepen en de groepen die werken rond ontwikkelings samenwerking verzamelen hun mensen rond El Salvador. Zij zorgen voor verspreiding van affiches, richten debat en gespreksavonden in... Met de jeugdbewegingen werd contact opgenomen en een oproep gedaan om mee te werken. Heel wat regionale afdelingen van nationale of internationale bewegingen hebben hun steun toegezegd en verzamelen de mensen die zij gewoonlijk bereiken: Amnesty International, Broederlijk Delen, COPIBO, Elcker-Ik Leuven, El Salvadorkomitee Leuven, Kristenen voor het Socialisme, Liga voor de Rechten van de Mens, Onkruit, Pax Christi, Seul, Universitaire Parochie, Vereniging voor de Verenigde Naties, Vredeseilanden, Arbeid-VSB, Wereldwinkel, AIB, Wetswinkel.

De fakultaire Derdewereldgroepen bezielen via hun spirit hun fakulteit. Wat het wetenschappelijk en technisch personeel betreft, kwamen al een 15-tal profen en assistenten bijeen om te zien wat zij op het vlak van de universiteit zouden kunnen doen. Zes waren bereid een kleine brosjure over El Salvador samen te stellen vanuit het bestaande materiaal, vanuit krantenknipsels, TV-uitzendingen, enz... Deze brosjure zou dan als lesmateriaal kunnen dienen voor een alternatieve les in de fakulteiten en jaren. Alle aanwezigen zouden kollega's aanspreken en uitkijken naar lesgevers voor de alternatieve lessen. Van zodra de brosjure klaar is, komen zij samen om de verdere stappen te bepalen. De Academische Overheid ten slotte: door de stuurgroep van het El Salvadorproject werd het Bureau van de Academische Raad op de hoogte gebracht van de solidariteitsbeweging. Tevens werd voor 25 maart een vrije dag aangevraagd aan de universiteit met een verklaring en duiding van de vrije dag in de zin van:

hoe krijg je een univ in beweging?

Wij zijn ervan overtuigd dat studenten nog het best worden bewogen door medestudenten. Daarom moeten wij erover praten, mensen aanspreken, mensen verzamelen. Je kan er maar over praten als je informatie hebt, als je weet wat er in El Salvador gebeurt, als je weet wat er hier gebeurt en te gebeuren staat. Wat de studentenorganisaties betreft, hebben Sociale Raad en Kringraad hun medewerking toegezegd om al hun leden te bewegen per departement of per fakulteit mee te doen aan het project.

De Universitaire Parochie stelt haar vastenwerking volledig in het teken van El Salvador. Ze richtte al een weekend in voor meer dan 70 aanwezigen, bericht via haar tijdschrift, heeft het erover in haar vieringen, en organiseert fakul-

'In solidariteit met de volksbeweging in El Salvador wil de Katholieke Universiteit Leuven zich een dag bezinnen over de invloed die zij als universiteit kan uitoefenen op de burgerlijke en kerkelijke overheid in ons eigen land en in El Salvador om de tragische toestand in dat land te helpen keren.' Wij kregen nog geen officieel antwoord, maar wij hoorden reeds dat door de Academische Raad aan de verschillende fakulteiten ruimte werd gevraagd voor de verschillende initiatieven ivm. El Salvador. Door de stuurgroep werd eveneens contact opgenomen met de Beheerraad van Alma om op 25 maart vanaf 14h over Alma II te kunnen beschikken en om op de vijf woensdagen van de vasten een hongeraanval in te richten, waarvan de opbrengst zou gaan naar het project. Dit alles werd toegezegd. Zoals wij het nu zien, komt er beweging op gang op alle niveau's. Als wij nu onze krachten gaan bundelen, en als iedereen gaat meewerken, ook jij, dan komen we tot twee echte topdagen van solidariteit met het volk van El Salvador. Voor verslagen van de werking kan je steeds terecht op het contactadres: Jan Stasstraat 2, 3000 Leu-

ZATERDAG 21 MAART

Stille Tocht

Ingericht door de Leuvense scholen, voor iedereen. De inrichters van het El Salvador-project roepen iedereen op zich hierbij aan te sluiten.

WOENSDAG 25 MAART

Dag Van De

"Neen Aan De 100 000 Doden"

-voormiddag : per fakulteit of jaar : ALTERNATIEVE LESSEN over El Salvador of, naargelang de eigen invalshoek van de studierichting : lessen over thematieken die nauw aansluiten bij de werking (bv. bevrijdings- en ballingschapstheologie, mensenrecht en volkerenrecht, politieke vluchtelingen, economie in de derde wereld, de landhervorming in de derde wereld, literatuur van de verdrukten...

-namiddag : in ALMA II : instuif van 14 tot 18
*Film - video's - dia's
*mogelijkheid tot gesprek
*info-stands
*theater, zang...
*informatie...
om 16u : debat over El Salvador

-avond : *avondmaal op zijn Zuidamerikaans
*theater, zang en dans uit Latijns-Amerika.

ZATERDAG 21 MAART TOT WOENSDAG 25 MAART

Publiek Vasten

Gedurende vijf dagen wil een groep mensen ervaren wat solidariteit in groep betekent, en tegelijk via verschillende middelen inzicht krijgen in internationale politiek en solidariteit.

AKTIE BRAAKGROND

In de vorige Veto hebben we al geschreven over acties door de bewoners van de Bruulbuurt tegen appartementen. De Bruulbuurt ligt in het Noord-Westen van Leuven, tussen de Lei, de Brusselse en de Mecheisestraat. Het is een buurt met veel arbeiders, werklozen en bejaarden. In deze volksbuurt wil de stad opnieuw appartementen laten bouwen. Het buurthuis 't Lampeke en de buurtbewoners zijn hiermee duidelijk niet in de wolken. Immers, de buurt heeft een typische eengezinswoningenbebouwing die sterk aansluit bij de woonwensen van de mensen uit de buurt. Daarom eisten zij ook de bouw van ca 50 eengezinswoningen op een bestaande stuk braakgrond. Deze eis was technisch en financieel volkomen haalbaar. Inloedrijke contactpersonen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting vonden het plan van de buurt zelfs veel beter dan dat van de Stad en St-Maartensdal. Het plan was ook haalbaar volgens de normen van Stedebouw. De buurtbewoners zagen hun project dan ook realiseerbaar en ze zijn actie gaan voeren. Zo hebben ze zelfs in een

kleine week tijd 1200 handtekeningen rondgehaald in de buurt. 1200 handtekeningen tegen appartementen en voor eengezinswoningen.

BESLISSING : APPARTEMENTEN !

Het heeft schijnbaar allemaal niet meer kunnen baten. Op dinsdag 17 februari heeft de meerderheidsfractie (CVP-PVV gemeenteraadsleden) op een interne vergadering het vonnis getekend. Er komen appartementen, en dit tegen de wensen van de buurt in. Welke belangen allemaal meegespeeld hebben is natuurlijk niet duidelijk. Maar één ding is zeker: deze beslissing gaat lijnrecht tegen de wil van de bevolking in. De mensen van de Bruulbuurt laten het daar echter niet bij. Volgens onze contactpersoon zullen op het gepaste ogenblik nog acties gevoerd worden. Voor meer informatie over dit onoverwinnelijke zaakje kan je altijd terecht op hun buurthuis : 't Lampeke Ridderstraat 210 Leuven tel 016/238019

«VAKANTIE» en «JOB» KAN DAT ?

De Standaard, 22 januari 1981: "Bij busreis speelt gids engelbewaarder..." "Reisgids spelen is voor mij een hobby, en een vakantiereis is altijd graag meegenomen..." Wat me echter het meest aantrekt bij al dir reizen is de uitdaging opnieuw iets speciaals te gaan beleven. Als reis leider kom je daarboven in contact met al de mogelijke mensen en ergens lokt het avontuur. Een avontuur dat in groep wordt beleefd." Zo verklaarde John De Vlioger, "reis leider en engelbewaarder in zijn vrije uren" in een interview dat verscheen in DS van 22 januari jl.

"Reis leider", wat houdt dit in feite in ?

Wie eenvoudig denkt aan "gratis op reis gaan en hiervoor betaald worden", zit glad verkeerd. Een reis begeleiden is in de eerste plaats werken,

een job vervullen. Afgezien van de voorbereiding moet men op reis zelf steeds klaar staan voor mensen die geld willen omwisselen, die in discussie willen treden met een marktkramer, maar de taal van het land niet machtig zijn, of hun badkraan lekt, of die niet weten hoe men naar België moet telefoneren... Maar ook is er de gezelligheid van samen op een terrasje in de ondergaande zon "Spumante" of "Grappa" te drinken, of samen naar een dansgelegenheid trekken tot in de vroege uren, of op een vrije voormiddag met een groep de bergen in te trekken... Een reis leider is een duivel-goet-al! Wat kan er dan iemand toe aanzetten om zijn vakantie door te brengen met "gidsen" ? De reizigers betalen een vergoeding voor je diensten, maar kan dat een voldoende stimulans zijn om eraan te beginnen ? Ik denk

OSCAR WILDE MEETS 2nd LIC. GERMAANSE

huis van chièvres 19.2.81

Het oeuvre van Wilde telt een aantal zgn. "society plays", zoals "The importance of being earnest" en "Lady Windermere's Fan". De naam zegt het zelf : de stukken spelen zich af in de Victoriaanse high society, in een milieu van verburgerlijkte adel. Oppervlakkig bekeken zijn het lichtvoetige boulevard-komedies met een sprankelend taalgebruik en burleske situaties die elkaar in een spetterend ritme opvolgen.

Het zijn stukken met enorm veel dubbele bodems - in essentie tragedie die door het cynisme van Wilde's giftige pen ontdaan worden van al hun tragiek. Met een typisch Angelsaksische frivoliteit ontbloeit hij al het streven en lijden, de driften en (bij voorkeur lage) instinkten van zijn personages, die dan ook niet als mensen op scène evolueren, maar als lachwekkende marionetten, gevangen in uitzichtloze intriges en gesprekken. Heerlijk salon-cynisme. Het enige wat deze mensen doen staat is het gat opvullen met feestjes, wilde Londense nachten, religie of moraliteit. Noem maar op. Of aan de kant staan en lachen. Hol gelach weliswaar. Wilde werd in zijn tijd dan ook nogal schief bekeken door heel wat mensen, en een ander (naast een aantal schandaaltjes en hoge schulden) leidde tot zijn inhechteniseming. Dat leverde twee meesterwerken op waarin hij tot op de bodem van het lijden ging : "The ballad of Reading Gaol" en "De profundis" - twee boeken waarin het theaterle, de pose, het cynisme helemaal verdwenen zijn.

Dit ineenschuiven van verschillende betekenislagen in een zeer frivole, lichtvoetige tekst maakt het opvoeren van een stuk van Wilde een vrij hachelijke aangelegenheid. Afgezien van enkele schoonheidsfoutjes slaagde de opvoering door 2de lic Germaanse van "Lady Windermere's Fan" erin het stuk recht te doen wederavaren. Het gegeven zelf van het

toneelstuk is vrij eenvoudig. Lady Windermere gelooft dat haar moeder vlak na haar geboorte gestorven is. In feite is die er kort na haar geboorte met een andere man vandoor gegaan. Zij daagt terug op na 20 jaar, en wil opnieuw deelnemen aan het society-leven. Het nodige geld verkrijgt ze door Lord Windermere met haar geheim af te persen : de waarheid over haar moeder wou wel eens te veel kunnen worden voor Lady Windermere's tere hart. Door het geroddel van de Duchess of Berwick denkt Lady Windermere echter dat haar man de minnaar is van Mrs Eryllyne, haar moeder. Zelf papt ze dan maar aan met Lord Darlington, een vurig aanbieder. Naar het einde van het toneelstuk toe hebben het wantrouwen en de misverstanden zich zo opgestapeld dat een definitieve breuk tussen de Windermere's onvermijdelijk lijkt. Mrs Eryllyne wendt echter al haar talent als intrigante aan om de ramp die ze zelf veroorzaakt heeft te herstellen. Ze wil niet dat haar dochter dezelfde weg opgaat als zijzelf. Uiteindelijk is alles (hoe kan het anders) in kunnen en kruiken, en Mrs Eryllyne verdwijnt voor altijd uit het land, een gelukkig echtpaar achterlatend, Lord Augustus Lorton (een oude rakker die al heel wat huwelijken en echtscheidingen achter de rug heeft) verdwijnt in haar kielzog.

Het was een van de grote verdiensten van de opvoering dat dit vrij onwaarschijnlijk verhaal toch heel reëel overkwam. Lady Windermere was buitengewoon overtuigend als de trouwe, bedroeven echtgenote in getewensnood. De duchess of Berwick werd schitterend getypeerd met alle tics en het geaffekteerde accent van het quasi-archetypische serpent-van-50-jaar dat haar tijd doorbrengt met roddelen in salons en koppelaarster spelen. Ook bij de heren enkele buitengewone vertolkingen: Lord Windermere kon haast (voor zover dat bij dit soort stukken mogelijk is) medelijden opwekken

in zijn rol van gekwelde echtgenoot die machteloos zijn huwelijk ten onder ziet gaan. Mr. Cecil Graham was bijzonder amusant : een reeds op jonge leeftijd verdroeven artsycynicus (Oxford, weet u ...) Een van de hoofdvogels werd wel afgeschoten door Lord Augustus die door zijn archaische, hot-potato-in-the-mouth manier van praten, en zijn nerveus gedrag de lachers op zijn hand kreeg : een perfecte oude bok die nog wel een groen blaadje lust; ondanks zijn hoge leeftijd een volledig op hol geslagen, vrij ridicul figuur.

Er werd zeer veel zorg besteed aan details in de uitvoering. De figuren liepen er niet zomaar verloren bij, ze werden een wezenlijke bijdrage tot het creëren van een laat-negentiende eeuwse sfeer. Mr Hopper slaagde er zelfs in, in een paar zinnen, de figuur van de wat boertige buitenlander overtuigend naar te zetten. Ook Lady Plymdale deed het bijzonder goed.

Bijzonder leuk was ook de aandacht die aan de costumering besteed was. Het decor viel wat tegen, maar het was dan ook moeilijk om in de ongunstige speelruimte een protserig fin-de-siècle-salon op te bouwen.

Hier en daar was er wel een scène die wat zwak uitviel. Mrs Eryllyne bleef vrij zwak geprofileerd in vergelijking met Lady Windermere. Dat 'iep lijens haar lange monologen wel wat in de kieler. Ook Lord Darlington viel enkel momenten uit zijn rol. Er waren echter geen echt slechte vertolkingen; in feite waren er een paar dermate goede acteurs dat anderen overspeeld werden, en dan ook wat bleekjes uit de verf kwamen. Maar dat namen de toeschouwers er graag bij, te horen aan het lang en warm applaus op het einde van de voorstelling.

't Jonck

van niet! Wel kan je met een voldoende dosis enthousiasme je drang naar avontuur bevredigen, want een avontuur is het zeker. Je leert mensen kennen, mensen van allerlei "pluimage" Je legt contacten en leert met mensen omgaan. Je verkent de natuur en leert de schoonheid van de westerse beschaving met je eigen ogen bewonderen. Je bent op reis, je verveelt je zeker niet, je verdient wat zakgeld, en toch blijft alles binnen de wettelijke bepalingen: deze "vakantie-job" heeft geen invloed op kinderbijslag of studietoelagen; je hebt immers geen inkomen. Een voldoende kennis van de Nederlandse en Franse taal is echter wel vereist. De kennis van een bijkomende taal kan je uiteraard

zeer nuttig zijn. Je zal immers met de otelbaas en andere personen in gesprek komen. Zo wordt je kennis van deze taal ook op een onopvallende, maar uiterst adequate manier bijgeschaafd. Je vlot kunnen onderhouden met de reizigers is misschien wel de belangrijkste vereiste voor een goede reis leider. Met een gepaste kwinkslag moet hij zich uit de slag weten te trekken, evenwel zonder ook maar iemand te kwetsen ! De reis leider ontwikkelt zich hier als een diplomaat, hij is een belangrijke schakel in het welslagen van een vakantie voor andere mensen. Vandaar dat hij als vertegenwoordiger of -ster van de touroperator en als "engelbewaarder" van de reizigers natuurlijk een

sterk verantwoordelijkheidsgevoel moet bezitten. Hij is immers de spreekbuis voor de mensen ginder en tevens de "ambassadeur" van de organisator in België. Alles bijeen genomen een niet te onderschatten job! Wie echter de uitdaging aandurf, en bovendien minstens 21 jaar oud is, kan gerust een seintje geven aan: Peeters Karel Parkdreef 42 3030 Heverlee 016/23.21.14. Stuur best reeds terzelfdertijd een briefje met je "curriculum vitae" en een foto. Het voorkomt nutteloos over en weer schrijven. En misschien komen we elkaar dan wel eens tegen aan de Franse Rivièra of in een Beiers kasteel...

WOENSDAG 11 MAART

FILM : DOOPZIJN, HEB JE HET ZO AL EENS BEKEKEN ? (Zoni&club) A.V. 20 u ; 20 F org. Sjalom Kempen

FILM : LA VALLEE (SCHROEDER) 2001 A SPACE ODYSSEY (KUBRICK) org. Wina Aud.K Heverlee 20 u 22 u

LEZING : MARX: BEGRIPPENKADER Elcker-ik 20 u 40 F

DONDERDAG 12 MAART

THEATER : DE ONDERGANG VAN DE TITANIC (ENZENSBERGER) door BKT org. KURA 't Stuc ; 20u30 ; 120/80 F

FILM : SOLDIER BLUE (R. NELSON) org. Historia Vl.Leerg. ; 21 u ; 50/60 F

LEZING : DE VROUW IN INDIA door W.M. CALLEWAERT org. Inforiënt L&W 8e verd. ; 18u30 ; 50 F

DEBAT : ZIN EN ONZIN VAN DE GEVANGENISSEN org. ONDERZOEKSCENTRUM MAR-GINALITEIT ism vzw PIMPEL

INFOBEURS WELZIJNSZORG org. PSYCHO-PEDAKRING V.U.B. Aud.Q V.U.Brussel ; 13 u 20 u

VRIJDAG 13 MAART

THEATER : DE ONDERGANG VAN DE TITANIC (ENZENSBERGER) door BKT org. KURA 't Stuc ; 20u30 ; 120/80 F

ZONDAG 15 MAART

CAFE CHANTANT met HERMAN VANDECAUTER Bar 't Stuc ; 20u 30 gratis

MAANDAG 16 MAART

LEZING : VOLKSBEWEGINGEN en VERZET naar BEVRIJDING : IRAN Elcker-ik ; 20 u ; 40 F

FILM : ERASERHEAD (DAVID LYNCH) org. KURA A.V. ; 20u30 ; 50/40 F

ROCK : WORKING CLASS BAND org. Groep T 't Stuc ; 21u ; 80/60 F

DINSDAG 17 MAART

FILM : ERASERHEAD (DAVID LYNCH) org. KURA A.V. ; 20u30 ; 50/40 F

FOLK : PAT KILBRIGHT (IERSE FOLK) RC-Bar (Alma III) ; 21u ; 40/30F

DEBAT : DE POLITIE EN DE BURGER moderator: Willy Courteaux org. Klachtenburo Leuven De Valk (91.06) ; 20u

POEZIE : LUUK GRUWEZ W&L (8ste verdieping) ; 12u Europese Poëziebibliotheek ; 20u

KONCERT : AKSAK MABOUL org. KURA 't Stuc ; 20u30 ; 150/100 F

Arabishe avond.

Op 18 maart, 20.00 u gaat in Isol (Campus Parkstraat, tegenover 't Stuc) een Arabische avond door. Na een film komt een spreker van het Polisario-front aan het woord. De avond sluit met een debat.

**Kaartenmarkt
Kaaitheater '81.**

Tussen 24 april en 3 mei loopt in Brussel het Derde Kaaitheaterfestival, een internationaal theaterevenement. Op donderdag 2 april worden er op de eerste verdieping van 't Stuc kaarten voor dit festival verkocht, dit tussen 12 u en 18u30.

Op de affiche staan o.a. : Min Tanaka (Japan), Milford Graves (USA), Rotheater (NL),

WOENSDAG 18 MAART

BELEVING VAN EEN THEORIE : CHRISTIAN METZ 't Stuc 20u30 gratis

FILM : BELGISCHE AVANT-GARDE : LA TETE D'UN FRERE (LETEHEM) BANDE DES CONS (LETEHEM) A.V. ; 20u30 ; 50 F

LEZING : MARX : ANALYSE VAN HET KAPITALISME Elcker-ik ; 20u ; 40 F

CHANSON : CANTARES POPULARES van F.C. LORCA door ELS VANDENEYENDE en WILFRIED JORIS org. Romania W&L (8ste verd.) ; 20u15 ; 25/40F

FILM : ERASERHEAD (DAVID LYNCH) org. KURA A.V. ; 20u30 ; 50/40 F

OPEN PODIUM : org. MUZIEKHISTORISCHE KRING 't Stuc ; 20u ; 60 F

DONDERDAG 19 MAART

FILM : ERASERHEAD (DAVID LYNCH) org. KURA A.V. ; 20u30 ; 50/40 F

LEZING : DE VROUW IN CHINA door U. LIBBRECHT org. INFORIENT W&L (8ste verd.) ; 19u30 ; 50 F

FILM : LUDWIG, SCHADUW VAN DE GODEN (L. VISCONTI) org. Historia Vl;Leerg. ; 21 u ; 50/60 F

JAZZ : MARTIAL SOLAL & LEE KONITZ org. KURA 't Stuc ; 20u30 ; 150/100 F

ZATERDAG 21 MAART

CAFE CHANTANT : HARRY FRANCHI TRIO (jazz) Bar 't Stuc ; 21U30 gratis

MAANDAG 23 MAART

FILM : 'TSUBAKI SANJURO' (KUROSAWA) org. KURA A.V. ; 20u30 ; 50/40 F

LEZING : MARX : VOLKSBEWEGINGEN en VERZET naar BEVRIJDING : ZAIRE Elcker-ik ; 20u ; 40 F

TONEEL : SORTIE DE L'ACTEUR (DE GHELDERODE) door Romanisten Huis van Chièvres ; 20 u

Divadio na Provasku (CSSR), Tanztheater Bremen (BRD), Rheinild Hoffman (BRD), Il Carozzone (I), Mike Figgis (GB), The Wooster Group (USA), Akademia Ruchu (Polen), Hugo Roelandt (B), Ria Pacquée (B), Radeis (B) en de eigen Kaaitheater-productie "Maria Magdalena" in een regie van Jan Decorte (B).

Programmabrochures van het Kaaitheaterfestival zijn vanaf 16 maart beschikbaar in 't Stuc.

Vandaag**Job-Infoeurs**

Deze beurs in de Universiteitshallen, Naamssestr. 22, wil universiteitsverlaters de mogelijkheid bieden rechtstreeks contact te nemen met aanwervingsverantwoordelijken uit diverse sectoren. De Coördinatiecommissie Plaatsingshulp hoopt hierdoor het aanbod in de verschillende sectoren bekend te maken en een snellere integratie van de werkzoekende in de arbeidsmarkt mogelijk te maken. Woensdag 11 maart - de ganse dag - 62 stands.

DINSDAG 24 MAART

FILM : LITTLE BIG MAN (PENN) DODES'KADEN (KUROSAWA) org. Wina Aud.K Heverlee ; 20 u 22 u 60 F (1 film) ; 100 (beide)

POP : TC-MATIC & LAVVIEBEBEL org. VTK grote aula ; 21 u ; 150/180 F

LEZING : MARIA, DE MAAGDELIJKE HOER-SUBSTANTIE org. ROZEKRUISERS Stedelijke Voordrachtszaal 20 u

WOENSDAG 25 MAART

THEATER : DE WERELDVERBETERAAR (BERNHARD) door BAAL org. KURA 't Stuc ; 20u30 ; 150/100 F

FILM : Belgische Avant-garde : LA FEE SANGUINAIRE : LE SEIGNEUR EST AVEC NOUS (LETHEM) A.V. ; 20u30 ; 50 F

LEZING : MARX : POLITIEKE EN ECONOMISCHE BETEKENIS TOEN Elcker-ik ; 20 u ; 40 F

INDUSTRIEDAG VTK**DONDERDAG 26 MAART**

LEZING : DE VROUW IN JAPAN door W. VANDEWALLE org. Inforiënt L&W 8e verd. ; 10u30 ; 50 F

CENTRAAL OPEN PODIUM org. KURA grote aula ; 20 u ; 40 F

VRIJDAG 27 MAART

DANS : BALINESE DANS ; org. Romania 't Stuc ; 20 u

MAANDAG 30 MAART

FILMFESTIVAL NOUVELLE VAGUE : JOURNAL D'UN CURE DE CAMPAGNE (BRESSON) : VIVRE SA VIE (GODARD) org. KURA A.V. 20 u en 22u30 ; 50/40 F

LEZING : VOLKSBEWEGINGEN en VERZET NAAR BEVRIJDING : de Palestijnen (iets voor u, charel) Elcker-ik ; 20 u ; 40 F

POEZIE : GLENMOR (BRETAGNE) L&W, 8e verd. ; 12 u

DINSDAG 31 MAART

TONEEL : EEN ONVERHOOPTE TELEVISIEAVOND org. KURA 't Stuc ; 20 u 30 ; 80/50 F

RENAISSANCEMUZIEK : Capilla Flamenca org. VTK Arenberg (kasteel) ; 20 u 30 100 F / 150 F / 200 F

geslaagde manifestatie 5 maart

De actie voor de tijdige uitbetaling van de studiebeurzen had op 5 maart een redelijk succes. De paarze balonnen gaven een heel fleurig beeld. (Wat wel mag met de aankomende lente.) William Van Laeken van BRT-Panorama had meteen de gelegenheid om enkele mooie prentjes te schieten voor zijn programma. (Uitzending rond de paasvakantie.)